

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta

**Průzkum veřejného mínění o činnosti Policie ČR u
obyvatel Českých Budějovic**

bakalářská práce

Autor práce: Evžen Pešek

Studijní program: Sociální politika a sociální práce

Studijní obor: Sociální práce ve veřejné správě

Vedoucí práce: PhDr. Martina Hrušková, Ph.D.

Datum odevzdání práce: 3. května 2012

Abstrakt

Bakalářská práce s názvem Průzkum veřejného mínění o činnosti Policie ČR u obyvatel Českých Budějovic je zaměřena na zjištění názoru obyvatel Českých Budějovic na práci příslušníků Policie České republiky, kdy se snaží přiblížit, co a proč tento názor ovlivňuje. Teoretická část se soustředí na historický vývoj policie obecně, členění pořádkové policie a náplň její činnosti, etiku v policejní práci, moderní pojetí policejní práce a nakonec základní údaje související s kriminalitou a její prevencí.

Pro sběr primárních dat byl zvolen kvantitativní výzkum, kdy byla použita sekundární analýza dat (obsahová analýza dokumentů). Tato analýza čerpá z literárních zdrojů a internetových dokumentů. Další metodou užitou v této práci byla metoda dotazování (dotazníková technika). Standardizovaný dotazník byl kombinací otevřených, polootevřených otázek a dále otázek formou škály. Celkem bylo položeno respondentům 16 otázek. Úvodní otázky zjišťovaly obecné informace o respondentovi, následující otázky se pak zaměřily na faktory ovlivňující názor respondenta na činnost Policie České republiky.

Cílem práce bylo zjistit, zda je názor obyvatel Českých Budějovic na činnost Policie České republiky ovlivněn vlastní zkušeností, dále zda obyvatelé Českých Budějovic považují svou lokalitu za bezpečnou a jakou míru odpovědnosti na tom nese Policie České republiky a zda obyvatelé Českých Budějovic důvěřují příslušníkům Policie České republiky.

Hypotéza práce: *Míra spokojenosti s činností PČR klesá v souvislosti se zvyšujícím se věkem* předpokládala, že starší věkové kategorie jsou ve větší míře spíše nespokojeni s činností Policie České republiky oproti lidem mladšího věku. Výzkum však ukázal, že vyšší věk se neodrazil v nižší míře spokojenosti s činností PČR. Výzkum přinesl hlavní poznatek v tom, že nejvíce se na názoru obyvatel Českých Budějovic odráží samotná bezpečnostní situace v lokalitě trvalého bydliště.

Z hlediska pohlaví nebyl pozorován žádný velký rozdíl mezi ženami a muži ve veřejném mínění o činnosti PČR.

Abstract

The bachelor thesis titled Public Opinion Poll on the Work of the CR Police among Residents of České Budějovice aims to find out the opinions of the residents of the town of České Budějovice on the work of the members of the Police of the Czech Republic and tries to reveal what influences this opinion and why. The theoretical part focuses on the historical development of the police in general, the structure of the riot police and the content of their work; the ethics of policing; the modern concept of policing and, finally, basic data on crime and its prevention.

A quantitative survey was chosen for collection of primary data and secondary data analysis (document content analysis) was used for this purpose. This analysis draws on literary sources and online documents. Another method used in this work was a questioning method (questionnaire technique). The standardised questionnaire was a combination of open and half-open questions and questions in the form of a scale. In total, the respondents were asked 16 questions. The introductory questions were designed to collect general information on the respondent; the following questions were then focused on the factors influencing the respondent's opinion on the work of the Police of the Czech Republic.

The objective of the paper was to find out whether the opinions of the residents of České Budějovice on the work of the Police of the Czech Republic are influenced by their own experience, and whether the residents of České Budějovice consider their locality to be safe, and to what degree the Police of the Czech Republic is responsible for this, and whether the residents of České Budějovice trust the members of the Police of the Czech Republic.

The hypothesis of the paper was as follows: *The degree of satisfaction with the work of the CR Police decreases with increasing age.* This was based on the assumption that the older age categories tend to be dissatisfied with the work of the Police of the Czech Republic to a greater degree in comparison with younger people. However, the survey has shown that higher age did not translate into a lower degree of satisfaction with the work of the CR Police. The main finding of the survey was that the opinions of

the residents of České Budějovice are most influenced by the actual security situations in the localities where they have their places of permanent residence.

With respect to gender, no great difference between women and men in their opinions on the work of the CR Police was identified.

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 3. května 2012

.....
Evžen Pešek

Autor děkuje PhDr. Martině Hruškové, vedoucí této bakalářské práce za ochotu cenné rady, připomínky, ohleduplnost, vstřícnost a metodické vedení práce. Dále velmi děkuje své rodině za podporu a pomoc při distribuci dotazníků a velké míře jejich trpělivosti.

Evžen Pešek, březen 2012

OSNOVA

Úvod	8
1. Uvedení do problematiky	9
1.1 Historie policie	9
1.1.1 Historický vývoj PČR	10
1.2 Současné uspořádání PČR	10
1.2.1 Obvodní oddělení	11
1.2.2 Hlídková služba	13
1.2.3 Územní odbor České Budějovice	14
1.2.4 Policejní etika	15
1.2.5 Community policing	16
1.3 Pojem kriminalita a její příčiny	18
1.3.1 Prevence kriminality	20
1.3.1.1 Členění prevence	20
1.3.1.2 Organizování prevence v ČR	22
2. Cíl práce a hypotéza	24
2.1 Cíl práce	24
2.2 Hypotéza	24
3. Metodika	25
3.1. Použité metody sběru dat	25
3.2 Charakteristika zkoumaného souboru	26
4. Výsledky	27
5. Diskuse	42
6. Závěr	56
7. Seznam použitých zdrojů	57
8. Klíčová slova	60
9. Přílohy	61

Motto:

„Jediná věc je nezbytná pro triumf zla, aby dobří lidé nic nedělali.“

(Edmund Burke)

Úvod

Od roku 2008 jsem ve služebním poměru u Policie České republiky (dále jen PČR) ve funkci asistenta, se služebním zařazením na Oddělení hlídkové služby (dále jen OHS) v Českých Budějovicích. Toto oddělení funguje na území celých Českých Budějovic a je určeno k prvotní intervenci při narušení veřejného pořádku a bezpečnosti.

Vzhledem k tomuto jsem si vybral jako téma mé bakalářské práce průzkum veřejného mínění o činnosti PČR u obyvatel Českých Budějovic. Jde o to, že při své praxi se setkávám s mnoha lidmi, a to většinou v nepříjemných životních situacích. Při výkonu služby jsem konfrontován s mnoha lidmi, kteří mi sdělují negativní pohledy na policejní bezpečnostní sbor.

V první části práce nejprve obecně popíši historický vývoj policie od starověku do současnosti. Dále zde vymezím základní pojmy a problematiku, které jsou podstatné při výkonu příslušníka základního útvaru PČR.

V druhé části práci budu interpretovat výsledek výzkumu veřejného mínění formou dotazování prostřednictvím standardizovaného dotazníku. Cílem této práce je zjistit, co je v dnešní době hlavním kritériem při vytváření názoru o činnosti PČR. V této práci bych chtěl zjistit, zda se náhled na činnost PČR utváří na základě osobní zkušenosti nebo zda je ovlivněn masmédií, či jinými faktory. Dále bych chtěl zjistit, zda jsou policisté v očích veřejnosti profesionály při výkonu svého povolání, či nikoliv. Na základě získaných dat by bylo možné zaměřit se na nedostatky v rámci PČR, odstranit jejich příčiny, popř. vytvořit soubor preventivních opatření k předcházení nespokojenosti u obyvatel Českých Budějovic.

1. Uvedení do problematiky

V první části nejprve vymezím několik základních pojmů, které se váží k tématu mé bakalářské práce. Mezi tyto pojmy patří: *historie policie, současný stav PČR, obvodní oddělení, hlídková služba, policejní etika, community policing, kriminalita, prevence kriminality*. Tyto pojmy vymezím na základě dostupných informací a vybrané literatury.

1.1 Historie policie

Již ode dávna bylo jednou z priorit každé společnosti chránit se před zločinem. K tomuto byly vždy vytvářeny různé orgány, které měly bezpečnost chránit. Je sice pravdou, že tyto orgány měly nejrůznější podoby a byly různě pojmenovány. Přesto pokud se trochu oprostíme od striktní terminologie, můžeme je nazývat dle jejich vývoje až po současnost prvními policejními orgány, které postupně pokládaly základy směřující ke vzniku dnešní policie. Je důležité si uvědomit, že všechny tyto orgány provazovala historicky-vývojová linie. Druhým důležitým aspektem je to, že bezpečnostní orgány, dnešní policie, nestály vždy na vrcholu společenského žebříčku. Jejich společenské uznání a postavení prodělalo složitou a nelehkou cestu. S tímto se potýkáme až dodnes, protože i dnes se policie neustále vyvíjí. Nyní nechci hodnotit, zda dobrým či špatným směrem. Přesto můžeme tvrdit, že tendence ke změnám tu jsou, a to prostřednictvím nejrůznějších reforem, které jsou v dnešní době na pořadu dne. Zásadním faktem ale je to, že tyto změny se snaží o jednu podstatnou věc, a tou je ochrana bezpečnosti člověka a společnosti jako celku (17).

Pro tuto práci není nutné zabývat se detaily historického vývoje, ale spíše sdělit to, že policie, ač v odlišné podobě a s odlišným názvem, společnost provází od historie a ke společnosti neodmyslitelně patří.

1.1.1 Historický vývoj PČR

PČR byla zřízena prostřednictvím České národní rady dne 21. června 1991, a to schválením zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, na jehož základě vznikla dne 15. července 1991 PČR. Z historického hlediska současná PČR byla postavena a vznikla transformací z dosavadních složek Sboru národní bezpečnosti. PČR byla a až do současnosti je podřízena Ministerstvu vnitra ČR. Vrcholným útvarem PČR se stalo policejní prezidium, v jehož čele stál policejní ředitel, který byl přímo podřízený ministru vnitra ČR. V základním členění územních útvarů stály správy krajů a okresní, městská a obvodní ředitelství. Dne 1. ledna 1993 převzala PČR také agendu Federálního policejního sboru. Tímto se rozšířila působnost kriminální policie, služby ochrany ekonomických zájmů (protikorupční služby), kriminalisticko-technické a expertizní služby, vyšetřovací a ochranné služby. Dalšími nově vzniklými útvary se staly další převzaté útvary od Federálního policejního sboru, a to letecká služba, služba rychlého nasazení a služba cizinecké a pohraniční policie. V roce 1994 vznikla nová služba železniční policie a následně pyrotechnická služba a služba pro zbraně a bezpečnostní materiál (34).

Vzhledem k tomu, že nedocházelo k žádným větším reformním opatřením, byly veškeré změny řešeny novelami stávajícího, výše uvedeného zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky. To postupem času způsobilo, že celá oblast veřejného pořádku a bezpečnosti byla roztržštěná, špatně koordinovatelná a neefektivní (31).

Toto dění vyústilo v další reformu v roce 2009, která celkově změnila koncepci řízení policie a má za úkol celkově zvýšit pružnost a výkonnost celého řídicího aparátu policie (3). Zásadním bodem této reformy byla tvorba nového zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, který nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2009 a byl zásadním bodem změny v postavení policie a v postavení jejích součástí (34).

1.2 Současné uspořádání PČR

V současné době je již ukončeno územně správní členění. Díky tomuto členění je v ČR od 1. ledna 2010 zřízeno 14 krajských ředitelství, pod nimiž fungují jednotlivé

územní odbory vnější služby a služby kriminální policie a vyšetřování. Tímto se PČR snaží odbyrokratizovat svůj systém a zefektivnit nakládání s finančními prostředky. Další výhodou je centralizování spolupracujících útvarů v rámci jednotlivých krajských ředitelství, u nichž je snaha sestěhovat je k sobě, a tím zlepšit jejich spolupráci. Zároveň se díky výše uvedenému územnímu členění zlepšila vzájemná komunikace a kooperace mezi krajskými řediteli a hejtmany jednotlivých krajů. Většina nákladů spojená s touto reorganizací byla hrazena z odprodeje přebytečného majetku **(31)**.

Hlavním úkolem PČR, a to zejména služby pořádkové policie je omezování tzv. pouliční kriminality. Jedná se zejména o předcházení narušování veřejného pořádku na místech veřejných a veřejnosti přístupných, o ochranu bezpečnosti osob a majetku před protiprávními jednáními, majícími charakter přestupku, jakož i trestného činu **(6 s. 43)**. K činnosti vykonávané v rámci pořádkové policie také neodmyslitelně patří plnění úkolů na úseku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (dále jen BESIP) a dále na úseku správních činností **(12)**. PČR se také snaží pro zefektivnění své práce spolupracovat s dalšími prvky bezpečnostní struktury České republiky stojícími mimo PČR, a to s vojenskou policií, obecní policií, soukromými bezpečnostními službami a popř. jinými nestátními institucemi **(6)**.

Tato práce je zaměřena na výzkum veřejného mínění a veřejnost je v první řadě nejčastěji konfrontována s příslušníky služby pořádkové policie, která je zaměřena na plnění běžných a každodenních úkolů. Jedná se o policejní službu s největším početním zastoupením a v podstatě i nejširším spektrem úkolů v rámci PČR **(11)**. V další kapitole nastíním činnost obvodních oddělení a hlídkovou činnost vykonávanou jejich prostřednictvím, popř. vykonávanou samostatnými odděleními hlídkové služby, vzhledem k tomu, že tato oddělení se nachází na území Českých Budějovicích a tudíž jsou důležitým spojovacím článkem pro výzkum veřejného mínění.

1.2.1 Obvodní oddělení

Obvodní oddělení (dále jen OOP) je jedním z výkonných organizačních článků služby pořádkové policie a v podstatě tvoří její základní pilíř. Hlavní činností OOP je jako obecně u služby pořádkové policie ochrana bezpečnosti osob a majetku, ochrana

veřejného pořádku, dohled nad BESIP. Dále OOP plní úkoly v rámci trestního a přestupkového řízení **(21)**. Dle velikosti se výkonné organizační články dělí na útvary:

- *typu* – celkový počet pracovních míst je minimálně 60,
- *typu* – celkový počet pracovních míst je 30 až 59,
- *typu* – celkový počet pracovních míst je 15 až 30,
- *typu* – celkový počet pracovních míst je maximálně 14 **(7 s. 7, 8)**.

Na OOP je vykonávána dozorčí služba, jejíž nepřetržitost má význam pro trvalou akceschopnost. Hlavním úkolem policisty, který vykonává dozorčí službu, je přijímání oznámení a veškerých podnětů od občanů. Prostřednictvím dozorčí služby je umožněno rychlé předávání informací, které je v danou chvíli důležité pro rozmístění policejních hlídek na místo události **(21)**.

Charakteristickou činností vykonávanou policistou služebně zařazeným na OOP je obchůzková činnost. Jedná se specifickou činností, kdy je policejnímu inspektorovi přiřazen tzv. okrsek, což je určitá část obvodu, který je v místní příslušnosti konkrétního OOP **(12)**. V rámci tohoto okrsku je hlavní odpovědností policejního inspektora ochrana veřejného pořádku, předcházení a zabraňování páčání trestné činnosti. Velikost okrsku je závislá na správním členění, počtu obyvatel, bezpečnostní situaci a na početních stavech policejních inspektorů na příslušném OOP. Pro každý okrsek je zpracován přehled o okrsku, což je pomůcka, která by měla obsahovat údaje, mezi něž patří náčrtek okrsku, seznam důležitých objektů, míst v okrsku, přehled o trestaných osobách, popř. další údaje, které určuje vedoucí oddělení **(11 s. 15)**.

Další podmínkou, která je kladena na policejního inspektora a která je důležitá pro výkon obchůzkové činnosti, je místní a osobní znalost. Místní znalostí se rozumí znalost důležitých míst a objektů nacházejících se v okrsku. Tato místa jsou důležitá a mají svůj význam při ochraně veřejného pořádku a v boji s trestnou činností. Místní znalostí se rozumí znalost osob, které v okrsku bydlí, popř. se v okrsku ve zvýšené míře pohybují. Dále se jedná o osoby ochotné spolupracovat s policií, které v případě připravované trestné činnosti mohou být zdrojem poznatků o této činnosti. Také se jedná o osoby, které jsou povinny spolupracovat s policií. Jsou to zejména představitelé místní samosprávy, zdravotnická zařízení, soukromé bezpečnostní služby. Stejně jako u místní

znalosti, je i osobní znalost významná při ochraně veřejného pořádku a v boji s trestnou činností (**11 s. 16, 17**).

1.2.2 Hlídková služba

Hlídková služba patří do dalších z organizačně-taktických činností vykonávaných službou pořádkové policie. Je základní a systematickou činností vykonávanou v úsecích nebo na stanovištích. Hlavním úkolem při hlídkové službě je okamžitá ochrana veřejného pořádku při jeho narušení a předcházení, zabraňování a odhalování trestné činnosti. V rámci výkonu hlídkové služby bývají plněny i úkoly linky 158, popř. PCO - pultu centralizované ochrany (**3**). Hlídková služba je zorganizována:

- na obvodních odděleních I. typu – všechna krajská a okresní města s rozsáhlou bezpečnostní problematikou,
- na obvodních odděleních II. typu – u určených OOP, kde je hlavním důvodem pro její zorganizování také větší rozsah bezpečnostní problematiky,
- k plnění zvláštních úkolů prostřednictvím jiných útvarů, mezi které patří pohotovostní motorizované jednotky, útvary hlídkové služby, poříční oddělení, oddělení Metro, útvary jízdní policie, speciální pořádkové jednotky, útvary služební kynologie (**11 s. 20, 21**).

Samotný výkon hlídek můžeme rozdělit dle způsobu na pěší, motorizované a říční. Hlídky lze vysílat jako pravidelné do míst, kde často dochází k protiprávnímu jednání. Dále lze vysílat hlídky jako nepravidelné, a ty zajišťují bezproblémový průběh sportovních, kulturních a jiných akcí nebo jsou vysílány k aktuálnímu řešení protiprávního jednání v určitém místě a čase. Posledním typem hlídek dle vyslání jsou pevné (stanovištní) hlídky, jejichž úkolem je vykonávat hlídkovou činnost na konkrétním místě v určitém čase. Jedná se například o střežení objektů, popř. osob, zajišťování místa dopravní nehody nebo místa trestného činu (**7**).

Při plnění úkolů hlídkové služby jsou hlídky vysílány do úseků nebo na stanoviště. Úsekem se myslí konkrétní územní část, jako např. městská čtvrť, ve které se hlídka pohybuje. Stanovištěm je přesně vymezený prostor, kdy je hlídce přiděleno konkrétní

místo, viz. předchozí odstavec – stanovištní hlídky. Dalším termínem se kterým se policista setkává při výkonu hlídkové služby je kontrolní bod. Jedná se o předem určené místo, kde musí policista vykonávající hlídkovou činnost v určitou dobu být a po určitou dobu zde setrvat. Jde o to, že takto lze usnadnit výkon kontroly a předávat důležité informace pro samotný výkon hlídkové služby (12).

Hlídková služba hraje velkou roli v situaci, kdy skutečně dochází k útokům na hodnoty a zájmy chráněné zákonem. Hlavním úkolem je aktuálně zabraňovat výtržnostem, rvačkám, domácím násilím, majetkové trestné činnosti (vloupání do objektů, motorových vozidel), vyhledávání pachatelů závažné trestné činnosti bezprostředně po činu, popř. na základě vyhlášeného pátrání, získávání poznatků o trestné činnosti. Jde o profesně pestrou, ale v jistých chvílích o velmi rizikovou činnost, vzhledem k tomu, že na zákroky jezdí policisté, vykonávající hlídkovou službu, s velmi kusými informacemi, které mnohdy nemusí odpovídat skutečnému stavu situace. Toto na policisty klade požadavek operativně reagovat a pohotově se rozhodovat.

1.2.3 Územní odbor České Budějovice

Je důležité nastínit si situaci na území Českých Budějovic, vzhledem k tomu, že výzkum veřejného mínění je směřován do tohoto města. Je totiž dobré vědět, jakým způsobem jsou rozmístěny policejní síly, tedy konkrétní oddělení a útvary na území města.

Územní odbor České Budějovice Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje spravuje deset policejních obvodních oddělení a dopravní inspektorát. Ve městě pak, mimo třech obvodních oddělení, působí ještě oddělení hlídkové služby, dále Služba kriminální policie a vyšetřování a oddělení služby pro zbraně a bezpečnostní materiál. Vzhledem k nejvyššímu počtu obyvatel patří mezi okresy v regionu Jižních Čech s vyšším nárůstem trestné činnosti. Nápad trestné činnosti na územním odboru České Budějovice Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje se podílí na celkovém nárůstu trestných činů zhruba jednou třetinou. Podobné je to i v celkovém počtu dopravních nehod. Největším problémem je majetková trestná činnost. Jedná se

o krádeže jízdních kol, vloupání do vozidel, vloupání do rekreačních objektů. Přes přijímaná opatření ve výkonu služby a prevenci mezi občany je u násilné trestné činnosti a mravnostní objasněnosti téměř stoprocentní **(33)**.

1.2.4 Policejní etika

Vzhledem k tomu, že práce policisty je profese v mnoha případech spojená s výrazným zásahem do práv a svobod lidí, která jsou v podstatě nejvyšší výsadou každého z nás, je třeba řídit se určitým souborem morálních pravidel, která by měla být vlastní každému příslušníkovi PČR.

Jasně o tom mluví ustanovení o Zdvořilosti dle § 9, z. č. 273/2008 Sb., kdy policista a zaměstnanec policie jsou při plnění úkolů policie povinni dodržovat pravidla zdvořilosti a dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní **(2)**.

Abychom ale mohli konkrétně nahlédnout do pravidel chování, která jsou zakotvena v etickém kodexu, je dobré si vůbec vyložit význam slova etika. Etika je slovem majícím kořeny v řeckém slově „Éthos“. Toto slovo původně označovalo „obvyklé místo k bydlení“, později v přeneseném významu zvyk, obyčej. V dnešním pojetí slova etika rozumíme pod tímto pojmem vědu o tom, jak člověk pobývá na tomto světě v morálním smyslu slova. Jinak řečeno, sleduje to, jakými hodnotami se člověk řídí při jeho usuzování, jaká kritéria má každý jedinec pro tvorbu životních voleb a rozhodnutí **(14 s. 12)**.

Vzhledem k tomu, že jsou vztahy mezi policií a veřejností navazovány každodenně, je kladen na policistu určitý soubor pravidel, návyků dovedností a chování. Do tohoto souboru patří to, aby policista za jakýchkoliv situací vystupoval zdvořilým, ohleduplným a slušným chováním a dokázal kontrolovat a ovládat své chování, aby neustále zachovával nestranný postoj v oblasti rozepří soukromé povahy, neprojevoval agresivitu, nechoval se provokativně nebo nezaujímal postoje, které vzbuzují negativní pohled na PČR **(5)**. S tímto souvisí i základní hodnoty, které v podstatě suplují výše uvedený soubor chování příslušníků PČR. Tyto hodnoty jsou vytyčeny pěti body. Profesionalitou, nestranností, odpovědností, ohleduplností a bezúhonností **(27)**.

Všechny tyto výše uvedené informace v podstatě směřují k cílům které si PČR vytyčila. O těchto cílech můžeme mluvit jako o legislativních opatřeních. Přesto, aby mohlo dojít k optimálnímu naplnění těchto cílů, je potřeba na ně nahlížet i z etického hlediska a individuálního přístupu každého policisty. Patří mezi ně:

- chránit bezpečnost a pořádek ve společnosti,
- prosazovat zákonnost,
- chránit práva a svobody osob,
- preventivně působit proti trestné a jiné protiprávní činnosti a potírat ji,
- usilovat o trvalou podporu a důvěru veřejnosti (27).

Je důležité si také uvědomit, že policista nevystupuje pouze navenek a nejedná pouze s veřejností. Druhou stránkou je i kvalita vztahů úcta, loajálnost a solidarita mezi samotnými policisty. Tyto vztahy by měly mezi policisty fungovat, bez ohledu na statut, příslušnost k jinému útvaru v rámci PČR a hodnost. Jedná se o potlačení pocitů elitářství („můj útvar je lepší, než ten tvůj...“). Pochopitelným prvkem vzájemné úcty je také vyhnutí se diskriminaci, která je spojena s původem, pohlavím, náboženským vyznáním. Zvláštní kapitolou, která patří také k etickému kodexu každého policisty je to, že pokud se každý policista stane svědkem protiprávního jednání svého kolegy, jeho nedůstojného a ponižujícího jednání vůči jakékoliv osobě, je povinen zabránit takovému jednání a informovat o tomto jednání nadřízenou složku, bez ohledu na postavení pachatele (5).

1.2.5 Community policing

Community policing je novodobý pojem, který se v podstatě vrací k již dávno objevenému staronovému pojetí policejní práce. Jedná se tedy v podstatě o tradici četnictva z dob první republiky, kdy se na policistu nahlíželo jako na váženou, respektovanou, ale i důvěryhodnou osobu (26).

Community policing lze tedy definovat jako službu veřejnosti vykonávanou prostřednictvím policie. Jde o to, že tradiční pojetí policejních strategií bylo směřováno pouze proti samotnému protiprávnímu jednání. Oproti tomu hlavní myšlenkou

community policing je řešení následků, které kriminalita způsobuje, dále vzniklé škody a potenciální hrozby. Na základě tohoto přístupu pak policie navrhne možnosti opatření vůči těmto jevům. Co je ale podstatné na tomto přístupu, je to, že tato opatření nevycházejí jen ze strany policie, ale hlavně se na nich podílí veřejnost, která je při správné motivaci dobrým zdrojem poznatků pro činnost policie a dále tvoří i zpětnou vazbu pro tuto činnost **(24)**.

Aby však bylo možno toto teoretické pojetí policejní činnosti aplikovat do skutečné praxe příslušníka PČR, je třeba vymezit určité principy, kterých je třeba se držet při aplikaci community policing. Mezi tyto principy patří:

- Za bezpečnost nezodpovídá jen policie, ale také veřejnost a instituce, které přijímají i díky tomuto policejnímu přístupu svůj díl odpovědnosti za kvalitu života v místě svého bydliště,
- v okrsku vykonává pěší hlídku stále stejný policista, který se stará o jeho bezpečnost (občan osobně zná svého policistu),
- policie vede své partnery ke společnému řešení trestné činnosti a současně usiluje o eliminaci příčin jejího výskytu (prevence předchází represí),
- policie pravidelně informuje veřejnost o bezpečnostní situaci a při plánování své činnosti bere pravidelně v úvahu potřeby a očekávání občanů vyjádřené průzkumy spokojenosti (policie je službou veřejnosti) **(26)**.

Tento přístup klade na policistu požadavek, aby vystupoval vůči veřejnosti nestranně, vstřícně, a to i v případě, že nesouhlasí s názory ze strany stěžovatele/oznamovatele. Je důležité, aby dokázal dát najevo empatii a účast, za využití svých zkušeností a dovedností. Základem je totiž vybudovat důvěrné prostředí mezi veřejností a policií **(3)**.

Zkušenosti ze zemí, kde se tento způsob policejní práce rozvíjí, ukazují, že je to proces ovlivňující činnost policejního sboru na mnoha úrovních. Na otázky „jestli vůbec“ případně „jak“ rozvíjet community policing v České republice není ovšem možné odpovědět pouze na základě teoretických úvah. Proto se odbor prevence kriminality ve spolupráci s dalšími partnery snaží prostřednictvím svých aktivit předložit konkrétní argumenty zpracované na základě zkušeností v nejrůznějších

lokalitách a nejrůznějších typech projektů. S pomocí těchto argumentů bude možné postupně odpovědět na otázky, které si policisté i občané v souvislosti s uvedenou problematikou kladou (24).

1.3 Pojem kriminalita a její příčiny

K tomu, aby mohla policie předcházet kriminalitě a jejímu dopadu na společnost, je třeba řídit se základními kriminologickými pravidly a zákonitostmi, které zde ve stručnosti uvedu.

Pojem kriminologie se odvozuje od latinského *crimen* = zločin a řeckého *logos* = (zde ve smyslu) učení. V odborné literatuře se dříve než s termínem kriminologie setkáváme s takovými pojmy jako je kriminální psychologie, kriminální sociologie a kriminální biologie. Těchto termínů se sice často používalo ve stejném smyslu jako kriminologie, svým specifickým zaměřením však vyjadřovaly pouze určitou výseč problémových okruhů, kterými se později kriminologie zabývala jako celkem (9 s. 5).

Kriminologie je věda o zločinnosti (kriminalitě), o jejích pachatelích a jejích obětech a o její prevenci. Vzhledem k tomu, že zločinnost, jako fenomén zkoumaný kriminologií, má aspekty společenské i osobnostní, sociologické, psychiatrické, pedagogické a jiné. Kriminologie je tedy naukou interdisciplinární. Důležité ale je, že hlavním předmětem kriminologie je v první řadě zločinnost (kriminalita) (16 s. 7).

V současnosti můžeme mluvit o dvou náhledech na kriminalitu. Jedná se o legální definici a sociologizující definici. Jde o to, že první pojetí pojímá kriminalitu jako čin, který naplňuje skutkovou podstatu nějakého z trestných činů v rámci trestního práva. Opačným pohledem je sociologizující náhled, který klade důraz na jednání, které není trestněprávně postižitelné, ale vykazuje sociálně patologické jednání, které trestné činnosti předchází nebo ji podmiňuje. Zde můžeme mluvit o alkoholismu, užívání drog, extremistické smýšlení, apod. (8).

Co se týká samotné kriminality, s ohledem na výše uvedené definice, jedná se o společensky škodlivé jednání, vůči kterému se musí společnost nepochybně bránit. Vzhledem k dnešní situaci v lidech obecně narůstá strach z kriminality a s ním i

narůstající pocity ohrožení. Dalším problémem je transformace a evoluce kriminality. I kriminalita podléhá vývoji a nástroje kriminality, které byly dostatečné v minulosti, v dnešní době již nedostačují. I z vlastní zkušenosti a praxe policisty pohybujícího se na ulici, mohu potvrdit, že výrazně vzrostla agresivita v rámci protiprávního jednání, ať se jedná o agresivní jednání vůči osobám nebo touze po ničení majetku. K takovému jednání se nabízí celá řádka otázek, jak předcházet takovému jednání, jak takovému jednání zabránit a jak takové jednání trestat **(15)**.

Z historického hlediska se kriminologové domnívali, že osoby páchající kriminální delikty měly, bez ohledu na druh svého škodlivého jednání, cosi společného. Domnívali se, že kriminalita je projevem dědičnosti, nízké inteligence, stavby těla, neobvyklé stavby chromozomů a dalších faktorů. Toto tvrzení však neobstálo vzhledem k rozvoji psychologie a dalších humanitních věd, kdy kritika smetla výše uvedené tvrzení. Dnes je totiž jasné, že každý z nás je naprostou individualitou, protože se projevujeme ve vnějším prostředí jedinečně a neopakovatelně, např. na základě temperamentu a charakteru. Proto se v dnešní době odborníci přiklánějí k tvrzení, že páchaní kriminality je zejména odrazem kriminogenních faktorů, jakými mohou být dlouhodobá nezaměstnanost, alkoholismus, toxikomanie, vliv násilí a brutality v médiích či agresivní výchova **(19)**.

Potírání kriminality je hlavním zdrojem činnosti pro policii obecně, kdy se policie pokouší o cílené snižování kriminality, které můžeme rozdělit do čtyř fází. V první fázi je důležité definovat problémy určené k řešení. Zjednodušeně se zodpovídají otázky kdo a co se bude řešit. Následuje fáze, kdy jsou vypracovány materiály potřebné k zahájení iniciativ, včetně definice cílů a způsobů, jak jich bude dosaženo. Součástí této fáze je také tvorba systému vyhodnocení celé akce. Poté již přichází přijímání iniciativ, kam patří i řádné proškolení a vycvičení lidí, kteří se budou na těchto iniciativách podílet. V poslední fázi se výsledky vyhodnocují, aby se zjistilo, co ne/fungovalo. Správná interpretace těchto výsledků je využitelná pro budoucí iniciativy, popř. poznatky pro jiné skupiny **(18)**.

V další části této práce se chci zaměřit na první otázku, kterou je, jakým způsobem je možné předcházet protiprávnímu jednání. Co lze ze strany policie udělat pro to, abychom se mohli doma i na ulici cítit bezpečněji.

1.3.1 Prevence kriminality

Chce-li společnost dosáhnout rozvoje svých členů, musí se postarat jejich bezpečnost (9 s. 115). Jedním z hledisek, které směřují k bezpečnosti občanů je právě prevence kriminality.

Prevence kriminality zahrnuje soubor nerepresivních opatření, tedy veškeré aktivity vyvíjené státními, veřejnoprávními i soukromoprávními subjekty směřující k předcházení páchaní kriminality a snižování obav z ní. Patří sem opatření, jejichž cílem či důsledkem je zmenšování rozsahu a závažnosti kriminality a jejích následků, ať již prostřednictvím omezení kriminogenních příležitostí, nebo působením na potenciální pachatele a oběti trestných činů. Jedná se o opatření sociální a situační prevence, včetně informování veřejnosti o možnostech ochrany před trestnou činností a pomoci obětem trestných činů. Prevence kriminality úzce souvisí s prevencí dalších sociálně patologických jevů, z nichž k nejzávažnějším patří nejrůznější formy závislostí (25).

Mezi základní objekty, vůči kterým je prevence směřována, patří:

- kriminogenní faktory - sociální prostředí, příčiny a podmínky kriminality,
- potenciální či skuteční pachatelé trestné činnosti,
- potenciální či skutečné oběti trestných činů (25).

1.3.1.1 Členění prevence

Prevenci kriminality je možno členit podle více kritérií. Prvním způsobem členění je prevence kriminality podle širě záběru (okruhu adresátů) na primární, sekundární a terciální prevenci, kdy se *primární prevence* zabývá samotnými příčinami trestné činnosti a snaží se působit na kriminogenní činitele. Primární prevence je strategií, která se snaží předcházet a ovlivňovat trestnou činnost prostřednictvím správně zacílené

kulturní, hospodářské a sociální politiky. Hlavními oblastmi primární prevence jsou výchova, práce, bydlení, volný čas (9).

Nejdůležitějším úkolem v rámci *sekundární prevence* je odrazení pachatele od páchaní trestné činnosti, kdy jsou ztíženy podmínky pro uskutečnění trestného činu. Dále se jedná o tvorbu imunního prostředí pro případné oběti (9). Sekundární prevence se však nezabývá jen imunizací potenciálních obětí, ale také ochranou materiálních hodnot, které se dostávají do zájmu pachatelů trestné činnosti (22).

Terciální prevence se zaměřuje na předcházení recidivě. Předpokládá se tedy, že již došlo ke spáchání trestného činu u určité osoby a hlavním úkolem je zabránit opakovanému obdobnému jednání (9). Vhodnou formou resocializace, kdy je narušené osobě zajištěno bydlení, pracovní příležitost, sociální a případně rodinné poradenství, se hlavním cílem stává udržení stávajících výsledků sociálních intervencí a rekonstrukce nefunkčního sociálního prostředí (25). Zároveň však může být prevencí i pro osoby, které se již staly obětí trestného činu.

Další hledisko členění je podle zaměření a účinku. Takto můžeme prevenci kriminality chápat jako generální a speciální. *Generální prevence* působí jako odstrašení potencionálních pachatelů od trestné činnosti, kdy je zároveň obyvatelstvo utvrzováno v účinnosti opatření státního aparátu. Součástí této prevence je negativní prevence, která působí formou ukládaných trestů a naproti stojí pozitivní prevence, která se snaží budovat důvěru veřejnosti v právní normy a motivace lidí k prosazování takovýchto norem (udělování vyznamenání, ocenění a dary za záchranu života, či zneškodnění pachatele). Oproti tomu *speciální prevence* působí na trestný čin jako sociální jev a snaží se snížit trestnou činnost všeobecně. Tento druh prevence totiž působí na konkrétní osoby pachatelů, kdy je na ně působeno odstrašením, zneškodněním. Oproti tomu je na ně z druhé strany také působeno výchovně a je jim dáována možnost znovuzачlenění do společnosti (9).

Další členění dle obsahu prevence je na prevenci sociální, situační a na prevenci viktinnosti a pomoci obětem trestných činů. *Sociální prevence* se snaží o změnu nepříznivých a ekonomických podmínek, které se ve většině případů podílí na páchané trestné činnosti. Řídí se tím, že se zaměřuje na sociální integraci a socializaci každého

jedince. Toto je důležité působení, vzhledem k tomu, že každý z nás se rodí jako biologický tvor a sociálním tvorem se stává až v průběhu života. Vhodnou socializací tedy můžeme předcházet trestné činnosti. Sociální prevence je součástí sociální politiky státu (25, 10).

Situační prevence se snaží svými opatřeními zabraňovat pachatelům v páchání trestné činnosti, přičemž se zvyšuje díky takovýmto opatřením možnost jejich dopadení. Jde o klasické, technické, fyzické a režimové opatření ochrany vůči potenciálním obětem trestné činnosti (1). Tato prevence staví na tom, že v ulicích jsou instalovány kamerové systémy, pohybují se zde policisté, což je v mnoha případech spojeno s větším a personálním zatížením. Dále klade požadavek i na občany, aby si všímali podezřelých osob a přispívali tím k možnému odhalení a dopadení pachatelů trestné činnosti. Hlavní odpovědnost za opatření situační prevence nesou především občané a obce a v rámci vymezených kompetencí a Ministerstvo vnitra prostřednictvím příslušníků PČR (25).

Prevence viktimmnosti a pomoci obětem trestných činů je založena na principu bezpečného chování s ohledem na různé kriminální situace a snaží připravit ohrožené osoby na tyto potenciální situace (23). V praxi se jedná o skupinové i individuální zdravotní, psychologické a právní poradenství, trénink v obranných strategiích a propagaci technických možností ochrany před trestnou činností. Užívá metody sociální i situační prevence, a to dle míry ohrožení na primární, sekundární i terciární úrovni (25).

1.3.1.2 Organizování prevence kriminality v ČR

V České republice je prevence kriminality organizována prostřednictvím vlády, která dne 15. 10. 2007 schválila tzv. Strategii prevence kriminality na období 2008-2011 (29).

Tato prevence je organizována na třech stupních:

- mezirezortní úroveň - těžiště meziresortní spolupráce spočívá ve vytváření preventivní politiky vlády ve vztahu k tradiční (obecné) kriminalitě a koordinace

preventivních činností jednotlivých resortů zastoupených v Republikovém výboru pro prevenci kriminality a podněcování aktivit nových,

- rezortní úroveň - programy prevence kriminality vycházejí z věcné působnosti jednotlivých ministerstev, obohacují jejich běžné činnosti o nové prvky a přístupy a ovlivňují tvorbu příslušné legislativy,
- místní úroveň - do níž jsou zapojeny orgány veřejné správy, police, nevládní organizace a další instituce působící v obcích a krajích. Podstatou systému prevence kriminality na místní úrovni je optimální rozložení působnosti v oblastech sociální a situační prevence s ohledem na místní situaci, potřeby i možnosti **(25)**.

V dnešní době je snahou zvyšování odpovědnosti krajů za svou bezpečnostní situaci správnou volbou konkrétních preventivních opatření dle aktuální problematiky v daném regionu. Dle výše uvedeného strategického plánu jsou krajům poskytovány vázané finanční prostředky, o jejichž využití si bude kraj rozhodovat sám, a to za předpokladu, že vytvoří Krajskou koncepci prevence kriminality. Tuto koncepci si každý kraj tvoří sám, ale přitom musí vycházet z národní strategie prevence na léta 2008-2011, platné legislativy, z výsledků bezpečnostní analýzy, která obsahuje identifikované problémové oblasti kraje a odborných zkušeností kraje, obcí a poskytovatelů služeb a programů v oblasti prevence kriminality **(29)**.

2. Cíl práce a hypotéza

2.1 Cíl práce

Cílem této práce bylo zjistit, jaké je veřejné mínění o činnosti PČR u občanů Českých Budějovic a čím je toto mínění ovlivňováno. Dílčím cílem práce bylo zjistit, zda jsou občané Českých Budějovic ochotni důvěřovat příslušníkům PČR.

2.2 Hypotéza

V souvislosti s výše uvedenými cíli práce a na základě sekundární analýzy prostudované odborné literatury a elektronických zdrojů vztahujících se k činnosti Policie České republiky byla stanovena následující hypotéza:

Míra spokojenosti s činností PČR klesá v souvislosti se zvyšujícím se věkem.

3. Metodika

3.1 Použité metody sběru dat

V teoretické části bakalářské práce byla použita metoda sekundární analýzy dat, kdy byla analyzována zejména odborná literatura zabývající se problematikou činnosti PČR a její funkcí. Sekundární analýza dat je analýza jakýchkoliv dokumentů, které nebyly vytvořeny za účelem našeho výzkumu (30). Práce se dále zabývá historickým vývojem policie. Na dané téma je nahlíženo z pohledu odborných studií, Ministerstva vnitra a zároveň z hlediska ukotvení činnosti PČR v právním systému České republiky.

K testování hypotézy byla použita metoda dotazování, technika dotazník, která může v relativně krátkém časovém období získat informace od poměrně velkého počtu jedinců (4). Jeho nespornou výhodou je také přehlednost a možnost kvalitního zpracování získaných dat.

V připraveném dotazníku bylo pro respondenty připraveno celkem 16 otázek, kdy většina otázek byla položena stručně a srozumitelně tak, aby byla udržena pozornost respondentů a dotazník jim zabral maximálně pět minut. V dotazníku bylo položeno 9 uzavřených otázek, kde si každý respondent mohl vybrat odpověď, která se nejvíce blíží jeho vlastnímu názoru, 5 polootevřených otázek, kde mohli respondenti z části vyjádřit svůj vlastní názor a dále 2 otázky formou škály.

Součástí dotazníku by měly být identifikační otázky, aby bylo dosaženo požadovaného výzkumného vzorku (30). V mém dotazníku jsou 4 tyto otázky, které se ptají na pohlaví, věk, lokalitu bydliště a výši dosaženého vzdělání. Další otázky na sebe průběžně navazovaly. Respondenti odpovídali na otázky v okruzích spokojenosti s jednáním příslušníků PČR, bezpečnosti v lokalitě bydliště, viktimizací respondentů a korupčním jednáním ze strany příslušníků PČR. Doba potřebná k vyplnění dotazníku byla stanovena přibližně na 5 minut. Ke zvýšení pravděpodobnosti získání pravdivějších a podrobnějších údajů od respondentů byl zvolen anonymní průběh dotazování (4).

3.2 Charakteristika výzkumného vzorku

Základní soubor je tvořen obyvateli města České Budějovice. České Budějovice jsou krajským městem Jihočeského kraje a jeho hospodářským, správním a kulturním centrem, kde v současné době žije necelých 95 000 obyvatel České Budějovice jsou také sídlem několika vysokých škol, důležitých veřejných institucí a úřadů (32).

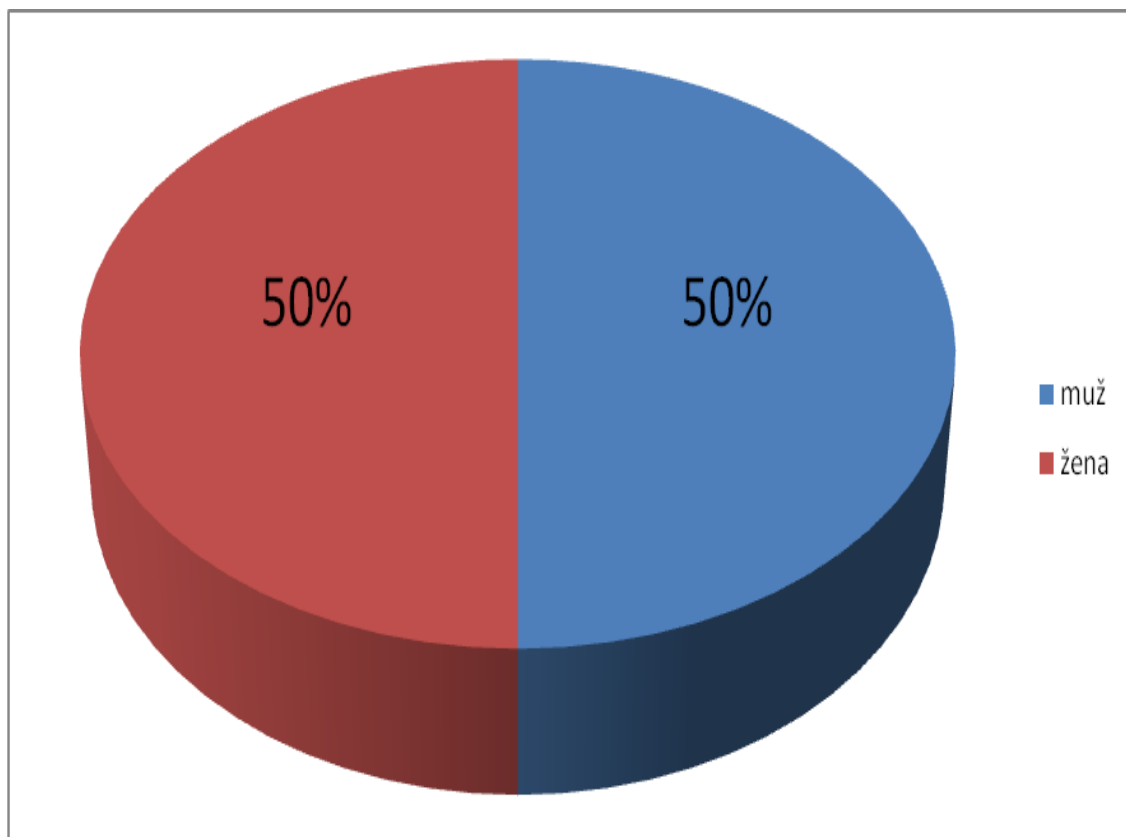
V dotazníku (Příloha 1) byl použit kvótní výběr dle pohlaví, věku a bydliště respondentů. Aby mohlo dojít k relevantní komparaci získaných dat, výběrový soubor je tvořen v poměru 50% žen (140 respondentek) a 50% mužů (140 respondentů), celkem tedy 280 respondentů. Dotazníky byly distribuovány mezi respondenty v březnu 2012 za pomoci mé rodiny, přátel a známých, a to na základě osobního jednání nebo telefonické dohody.

Dotazníků bylo celkem rozdáno 400, z nichž se vrátilo celkem 323, což se rovná návratnosti ve výši 80,75%. Z tohoto počtu dotazníků musely být následně další vyloučeny z důvodu neúplného nebo chybného vyplnění, popř. respondenti nebydleli v Českých Budějovicích a z některých lokalit a věkových skupin se sešlo více dotazníků, díky čemuž by nebylo možno rovnoměrně porovnat odpovědi respondentů dle výše uvedených kvót. Celkový počet dotazníků použitých pro vypracování této práce byl 280 řádně vyplněných dotazníků. Výsledky výzkumu byly zpracovány programem Microsoft Office Excel.

4. Výsledky

Ke zpracování a vyhodnocování dat bylo použito 280 dotazníků, kdy odpovídalo 50% (140) žen a 50% (140) mužů.

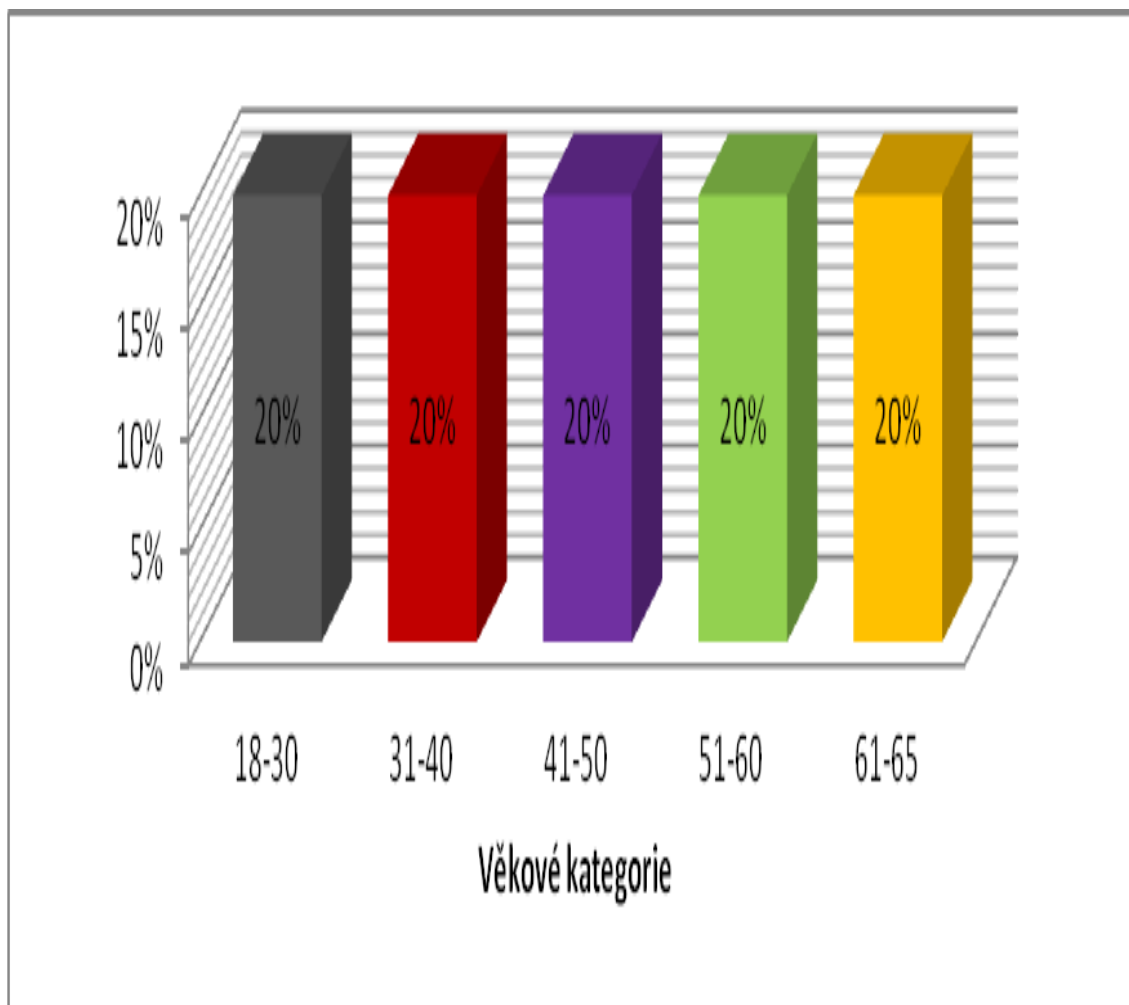
Graf 1: Struktura souboru dle pohlaví



Zdroj: Vlastní výzkum

Další otázkou bylo zjišťováno procentuální zastoupení jednotlivých věkových kategorií, kdy ve věkové kategorii 18-30 let bylo zaznamenáno 20% (56) dotazovaných, ve věkové kategorii 31-40 let bylo zaznamenáno 20% (56) respondentů, ve věkové kategorii 41-50 let bylo zaznamenáno 20% (56) respondentů, ve věkové kategorii 51-60 let bylo zaznamenáno 20% (56) respondentů, ve věkové kategorii 61-65 let bylo zaznamenáno 20% (56) respondentů.

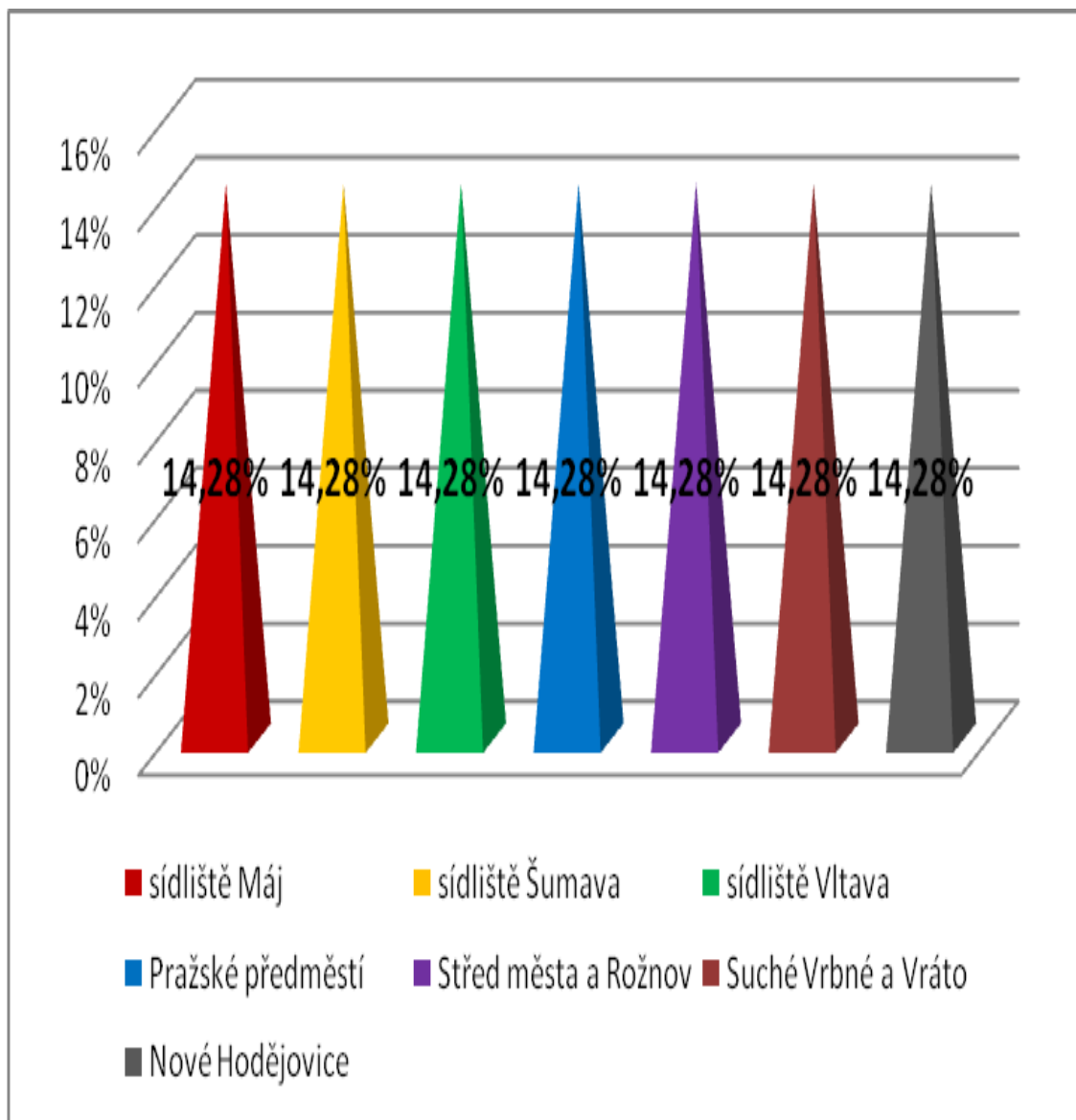
Graf 2: Procentuální zastoupení věkových kategorií



Zdroj: Vlastní výzkum

Následující otázkou bylo zjišťováno procentuální zastoupení respondentů dle lokality bydliště, kdy v lokalitě sídliště Máj bylo zaznamenáno 14,28% (40) dotazovaných, v lokalitě sídliště Šumava bylo zaznamenáno 14,28% (40) dotazovaných, v lokalitě sídliště Vltava bylo zaznamenáno 14,28% (40) dotazovaných, v lokalitě Pražské předměstí bylo zaznamenáno 14,28% (40) dotazovaných, v lokalitě střed města a Rožnov bylo zaznamenáno 14,28% (40) dotazovaných, v lokalitě Suché Vrbné a Vráto bylo zaznamenáno 14,28% (40) dotazovaných, v lokalitě Nové Hodějovice bylo zaznamenáno 14,28% (40) dotazovaných.

Graf 3: Zastoupení respondentů dle lokality bydliště

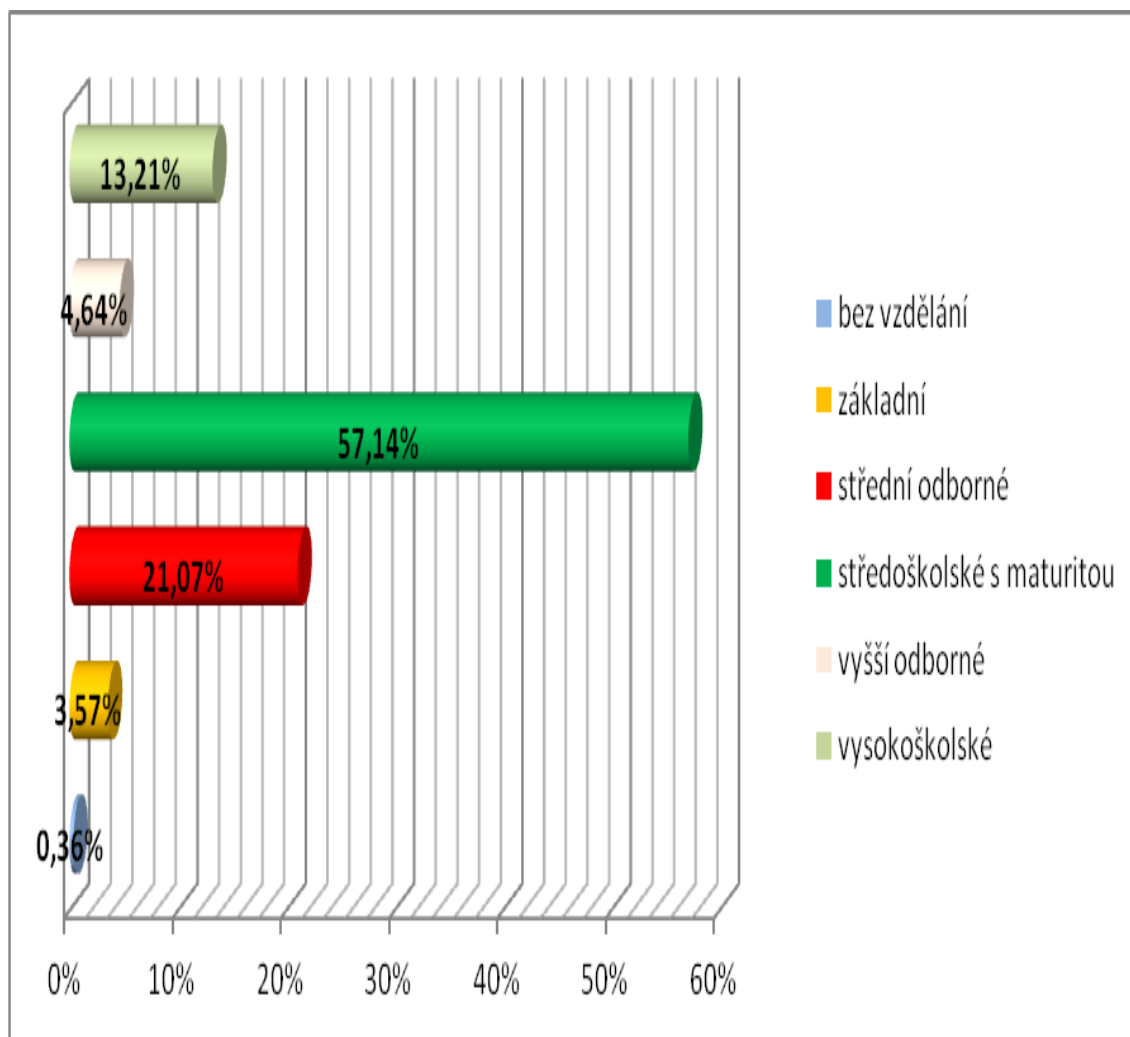


Zdroj: Vlastní výzkum

Čtvrtá otázka byla dotazovaným položena ke zjištění Výše dosaženého vzdělání a ukázala, že 0,36% (1) dotázaných nedosáhlo žádného vzdělání, 3,57% (10) dotázaných dosáhlo základního vzdělání, 21,07% (59) dotázaných dosáhlo středního odborného vzdělání, 57,14% (160) dotázaných dosáhlo středoškolského vzdělání s maturitou,

4,64% (13) dotázaných dosáhlo vyššího odborného vzdělání a 13,21% (37) dotázaných dosáhlo vysokoškolského vzdělání.

Graf 4: Struktura souboru dle nejvyššího dosaženého vzdělání

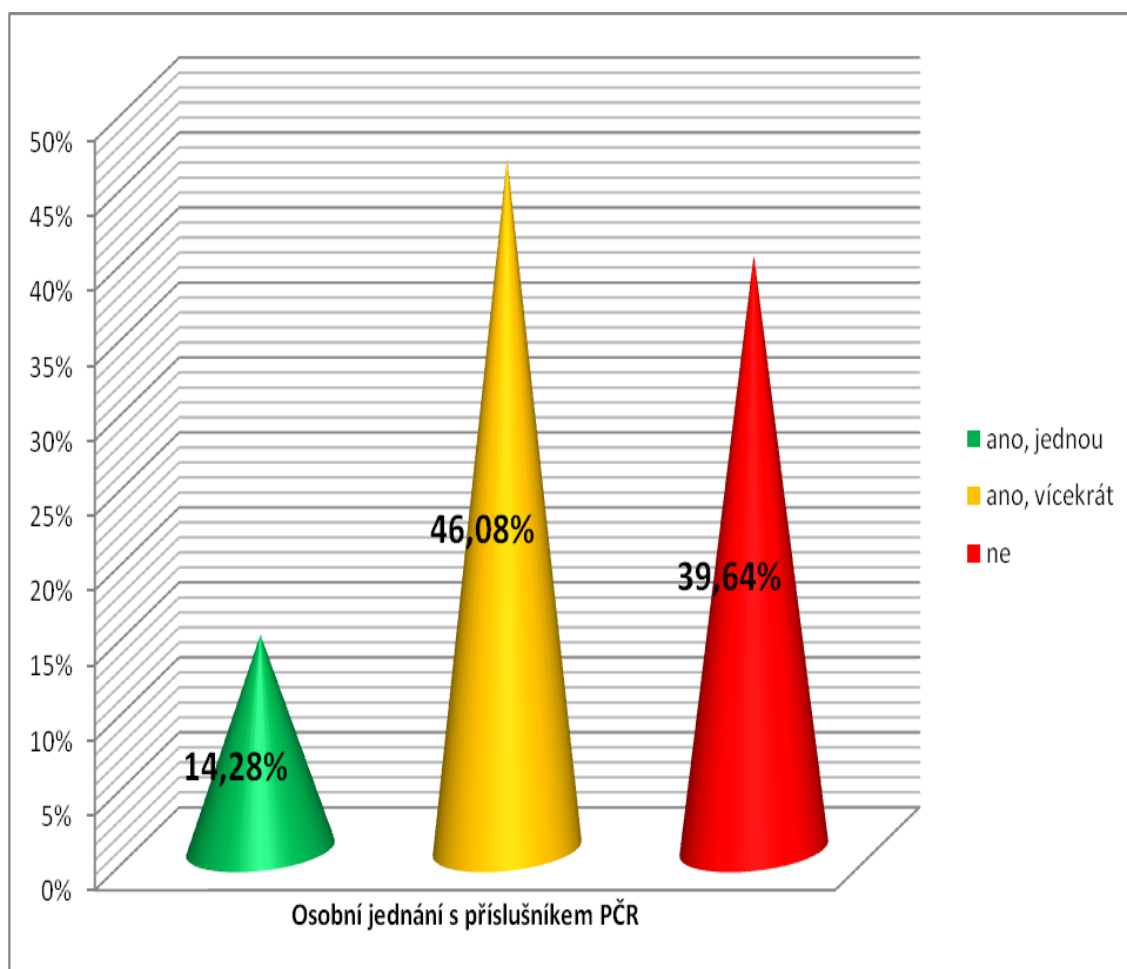


Zdroj: Vlastní výzkum

Pátou otázkou bylo zjišťováno, zda respondenti již jednali s příslušníkem PČR. Na tuto otázku odpovědělo 14,28% (40) dotazovaných, že s příslušníkem PČR jednali pouze jednou, 46,08% (129) dotazovaných odpovědělo, že s příslušníkem PČR jednalo

více, než jednou a 39,64% (111) dotazovaných odpovědělo, že nikdy s příslušníkem PČR nejednali.

Graf 5: Osobní jednání s příslušníkem PČR

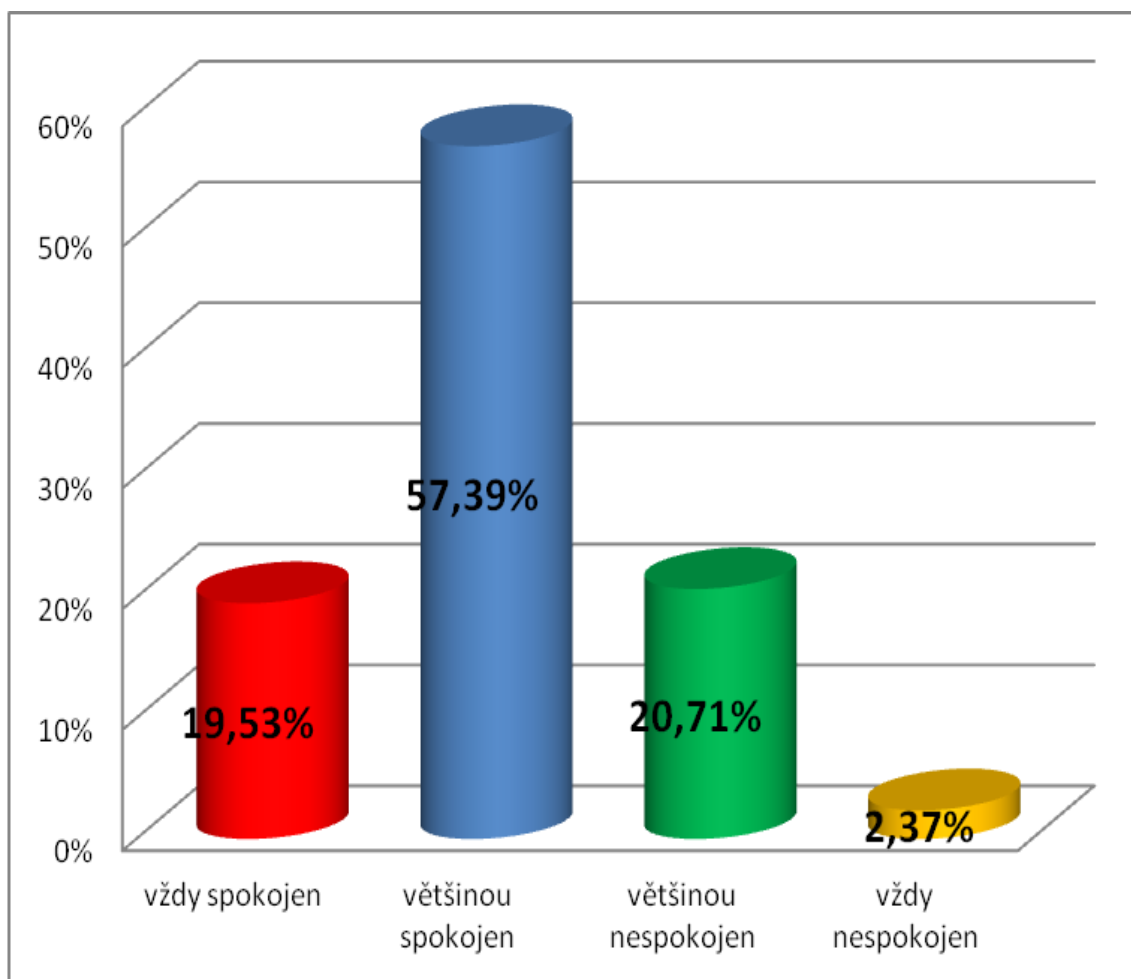


Zdroj: Vlastní výzkum

Následuje doplňující otázka pro respondenty, kteří v předchozí otázce odpověděli, že s příslušníkem PČR již jednali, a to buď jednou nebo vícekrát. Takto odpovědělo 60,36% (169) dotazovaných. Tito respondenti tedy odpovídali na navazující otázku, zda byli spokojeni s mírou profesionality ze strany příslušníka PČR. Výsledkem tohoto dotazu byl závěr, že 19,53% (33) dotazovaných bylo vždy spokojeno, 57,39% (97) bylo

většinou spokojených, 20,71% (35) bylo většinou nespokojených a 2,37% (4) dotazovaných bylo vždy nespokojených.

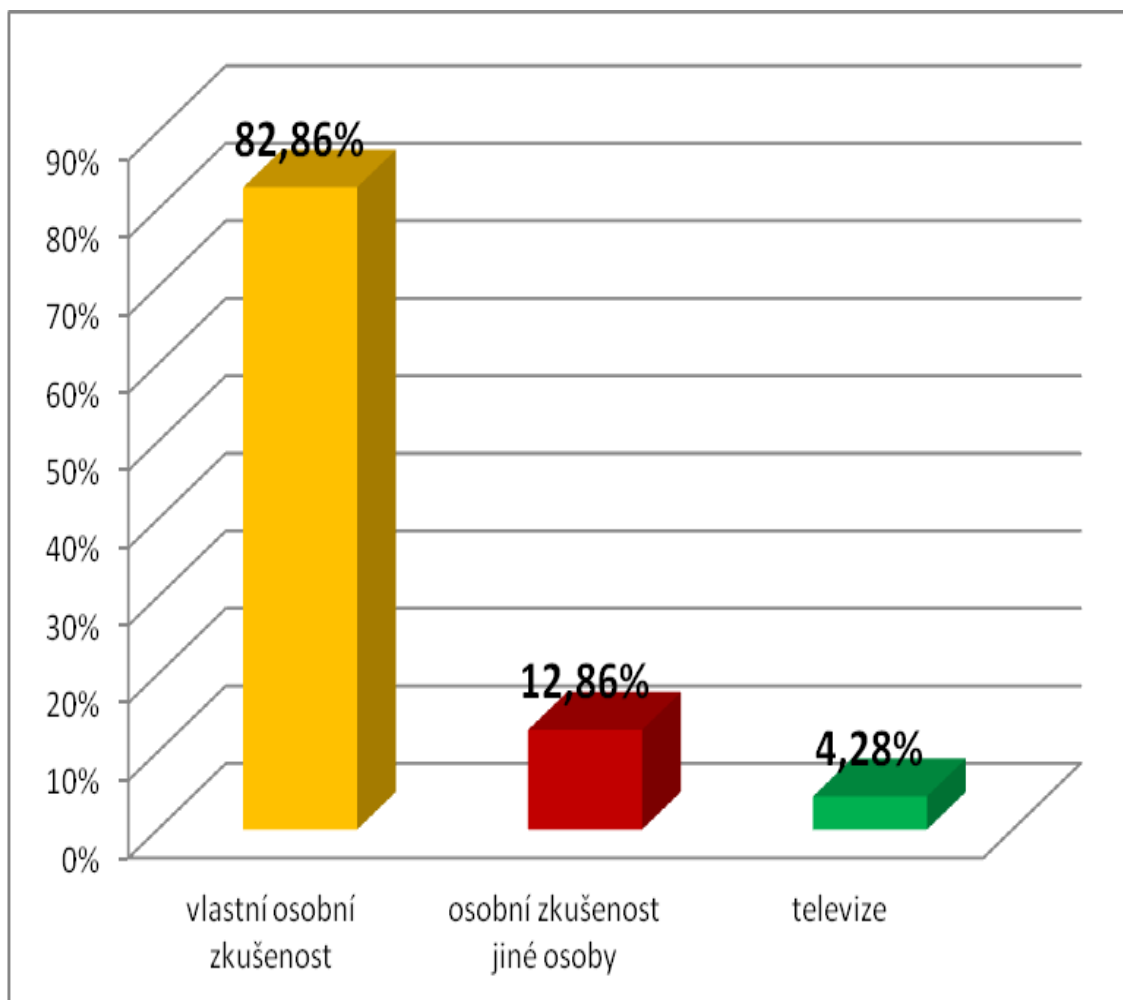
Graf 6: Spokojenost respondentů s mírou profesionality příslušníka/příslušníků PČR



Zdroj: Vlastní výzkum

Další otázka se týkala opět všech respondentů, kdy bylo zkoumáno, co se nejvíce podílí na tvorbě názoru na činnost PČR. Na tento dotaz odpovědělo 82,86% (232) dotazovaných, že jejich názor si utváří na základě vlastní osobní zkušenosti, 12,86% (36) dotazovaných, že jejich názor se opírá o zkušenost jiné osoby a 4,28% (12) dotazovaných odpovědělo, že jejich názor na činnost PČR nejvíce ovlivňuje televize.

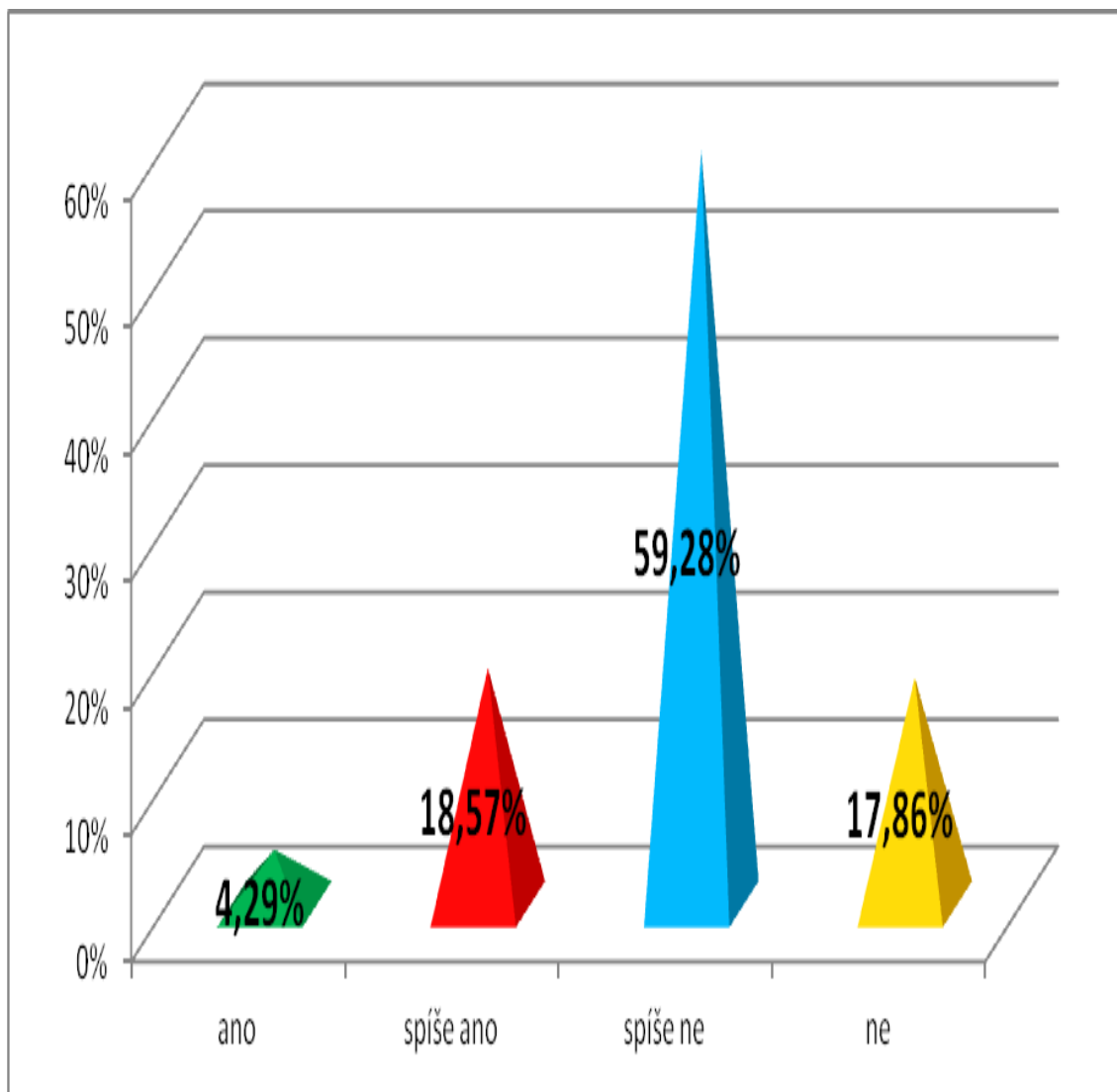
Graf 7: Faktor nejvíce ovlivňující názor na činnost PČR



Zdroj: Vlastní výzkum

Další položenou otázkou v dotazníku bylo, zda si respondenti myslí, že masmédiá objektivně zobrazují činnost PČR, a to v souvislosti s kladnými i zápornými tématy interpretovanými sdělovacími prostředky. Na tuto otázku 4,29% (12) dotazovaných odpovědělo ano, 18,57% (52) dotazovaných odpovědělo spíše ano, 59,28% (166) dotazovaných odpovědělo spíše ne a 17,86% (50) dotazovaných odpovědělo ne.

Graf 8: Názor respondentů, zda masmédia objektivně zhodnocují činnost PČR

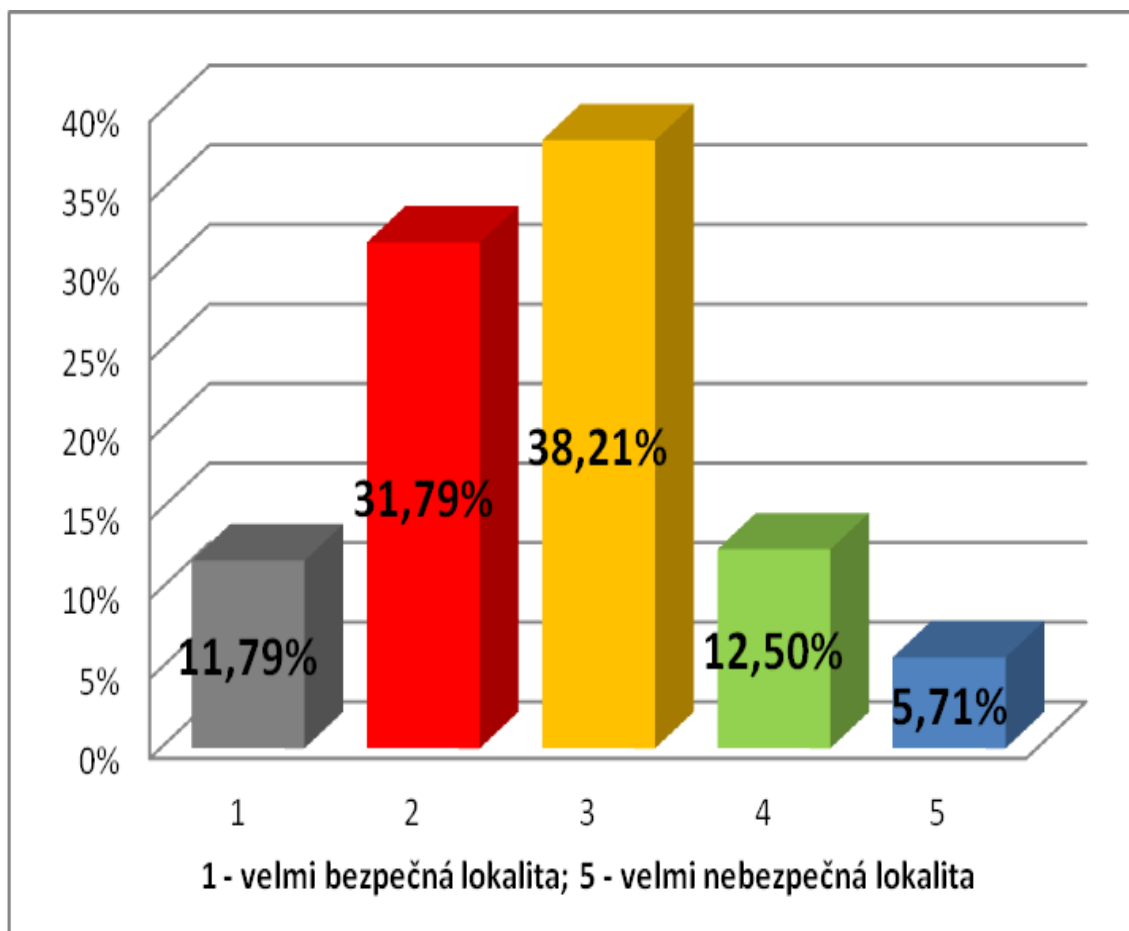


Zdroj: Vlastní výzkum

Následující otázka se týkala bezpečnosti v lokalitě bydliště u respondentů. Odpověď byla respondenty vyjádřena škálou 1-5, kdy 1 znamenala zcela bezpečná lokalita a 5 velmi nebezpečná lokalita. Na tuto otázku odpovědělo označením čísla 1 na škále 11,79% (33) dotazovaných, označením čísla 2 na škále 31,79% (89) dotazovaných, označením čísla 3 na škále 38,21% (107) dotazovaných, označením čísla

4 na škále 12,5% (35) dotazovaných a označením čísla 5 na škále 5,71% (16) dotazovaných.

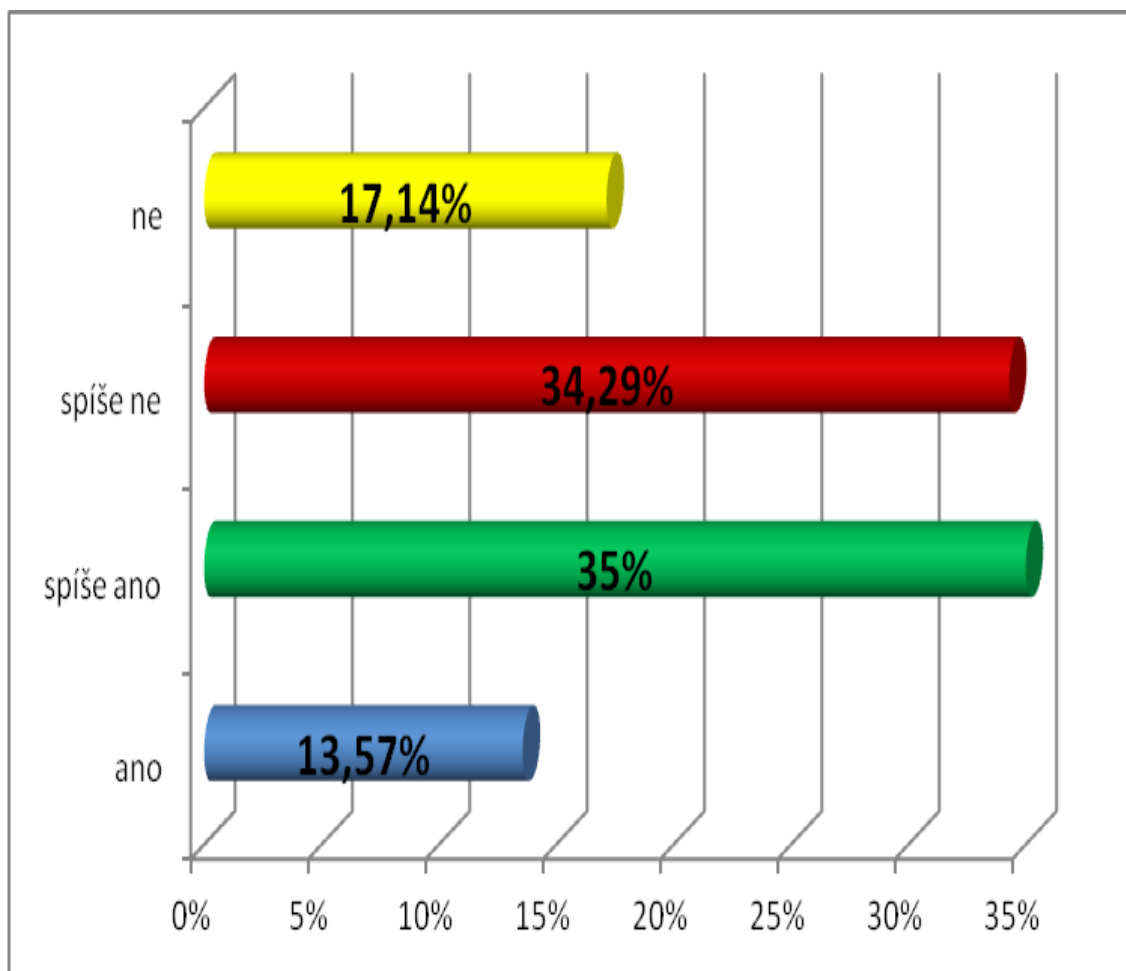
Graf 9: Bezpečnost lokality trvalého bydliště u respondentů



Zdroj: Vlastní výzkum

S předchozí otázkou souvisela i následující otázka, zda si respondenti myslí, že za míru bezpečnosti v lokalitě jejich bydliště je přímo zodpovědná PČR. Na tuto otázku odpovědělo 13,57% (38) dotazovaných ano, 35% (98) dotazovaných odpovědělo spíše ano, 34,29% (96) dotazovaných odpovědělo spíše ne a 17,14% (48) dotazovaných odpovědělo ne.

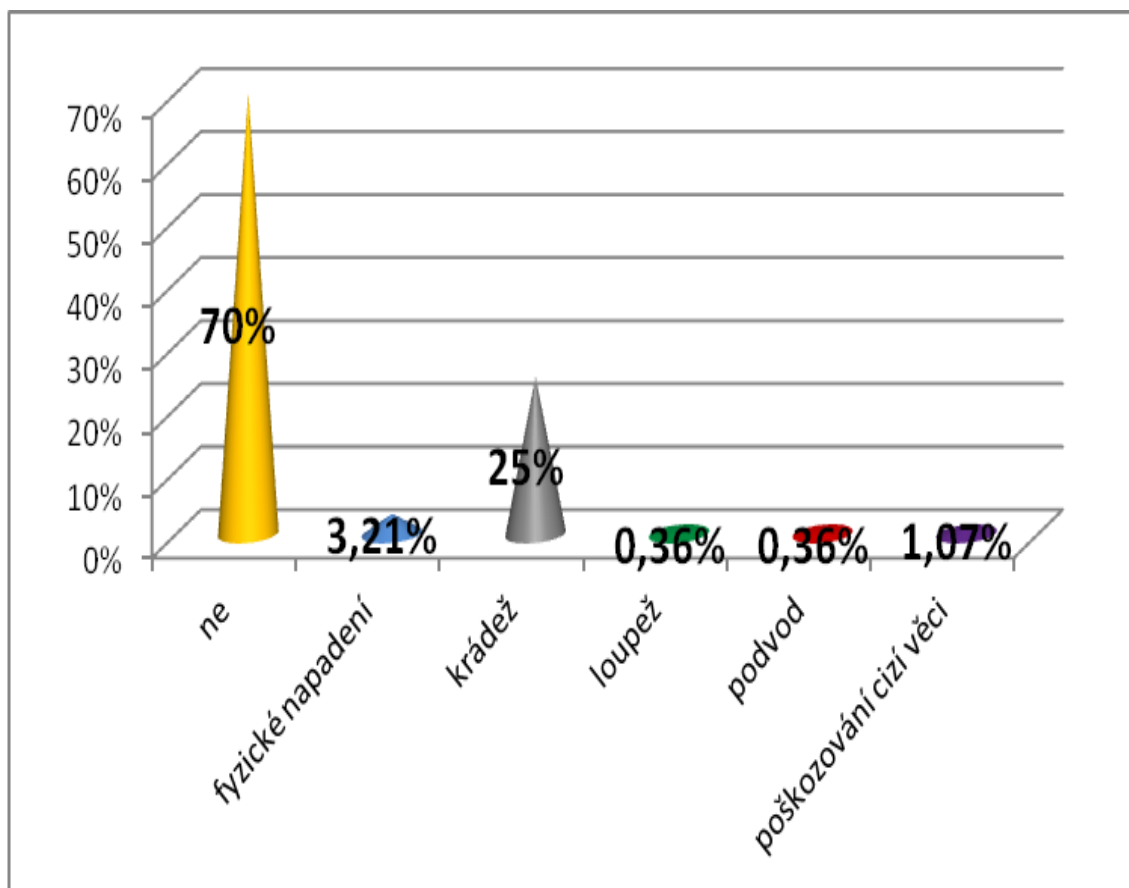
Graf 10: Vyjádření respondentů, zda je PČR přímo zodpovědná za míru bezpečnosti v lokalitě jejich bydliště



Zdroj: Vlastní výzkum

Další otázka se týkala samotné viktimizace jednotlivých respondentů, tedy se jich ptala, zda se již v minulosti stali oběťmi jakéhokoliv protiprávního jednání. Na tuto otázku odpovědělo 70% (196) dotazovaných ne, 3,21% (9) dotazovaných odpovědělo, že bylo fyzicky napadeno, 25% (70) dotazovaných uvedlo, že bylo okradeno, 0,36% (1) dotazovaných uvedlo, že bylo oloupeno, 0,36% (1) dotazovaných uvedlo, že bylo podvedeno a 1,07% (3) dotazovaných uvedlo, že jim byla poškozena jejich věc (majetek).

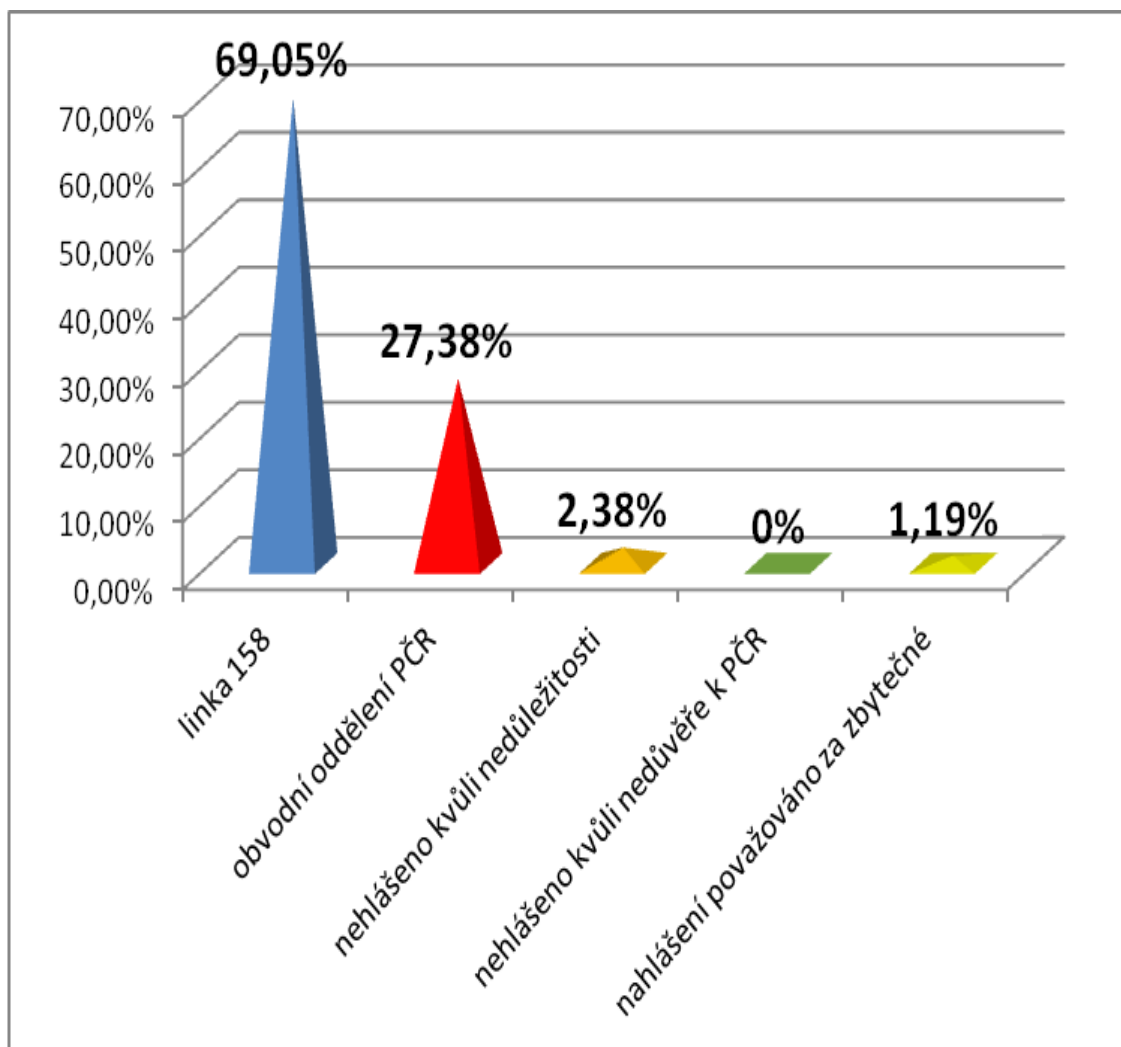
Graf 11: Vyjádření respondentů, zda se v minulosti stali obětí jakéhokoliv protiprávního jednání



Zdroj: Vlastní výzkum

K předchozí otázce se přímo vázala další polootevřená otázka, kdy respondenti v dotazníku uvedli, kam protiprávní jednání, jehož se stali obětí, hlásili. Na tuto otázku tedy odpovídalo jen 30% (84) respondentů. Z těchto respondentů odpovědělo 69,05% (58) dotazovaných, že výše uvedené jednání telefonicky ohlásili na linku 158. Osobně na místně příslušné Obvodní oddělení PČR se obrátilo 27,38% (23) dotazovaných. Ostatní již toto jednání nikam nehlásili, kdy 2,38% (2) dotazovaných uvedlo, že to nepovažovali za důležité, 1,19% (1) dotazovaných uvedlo, že nechtěli mít zbytečné problémy. Nikdo z dotazovaných nevybral možnost, že nemá důvěru v PČR, ani si nikdo ne zvolil jinou alternativu, kterou měli respondenti možnost vypsát.

Graf 12: Vyjádření respondentů, kam protiprávní jednání ohlásili

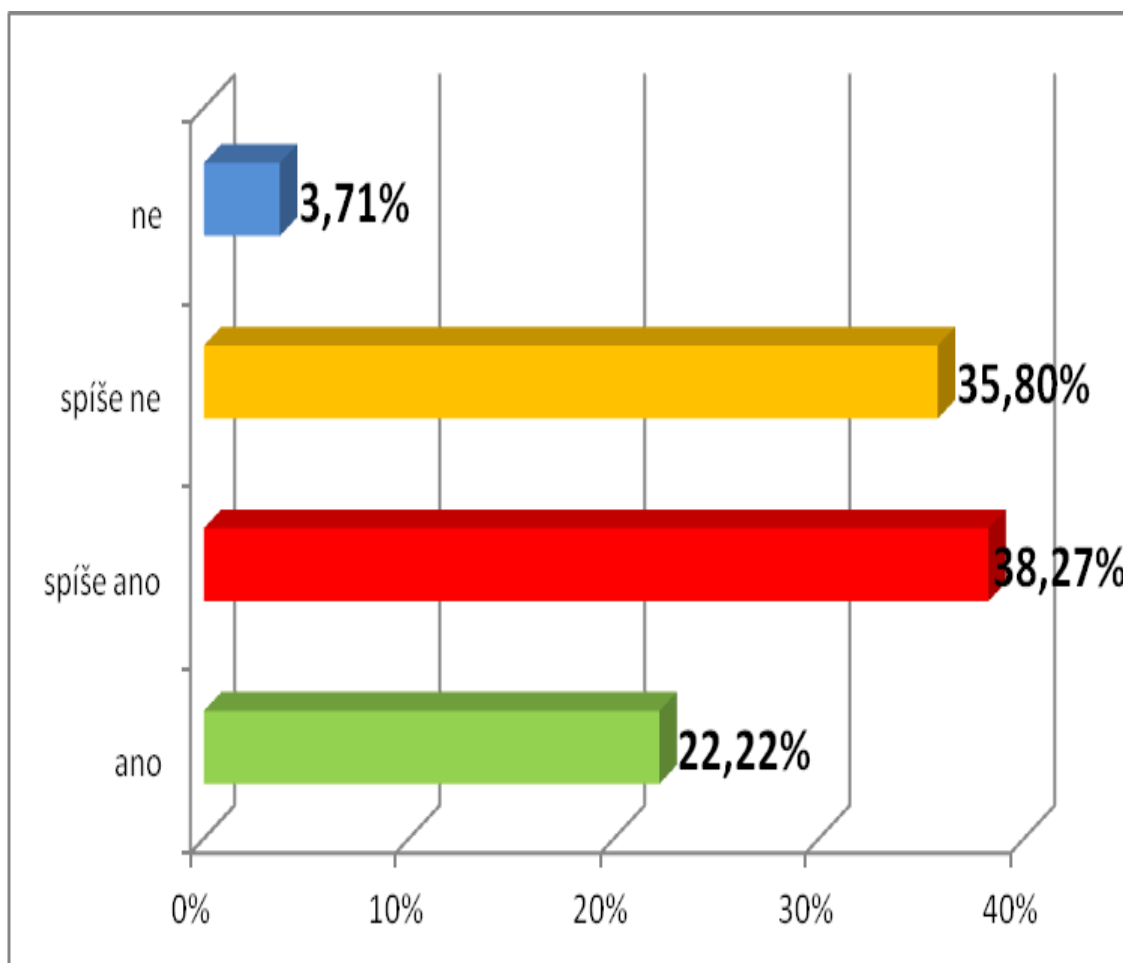


Zdroj: Vlastní výzkum

Na následující otázku odpovídali jen ti respondenti, kteří v předchozí otázce uvedli, že své jednání hlásili buď na linku 158 nebo osobně na místně příslušné Obvodní oddělení PČR. Zde odpovídalo z celkových 84 dotazovaných, kteří uvedli, že se v minulosti stali obětí jakéhokoliv protiprávního jednání, celkem 96,43% (81) dotazovaných. Na tuto otázku měli respondenti uvést, zda v nich přístup příslušníků PČR vyvolal pocit, že jim mohou důvěřovat a svěřit se se svým problémem. 22,22%

(18) dotazovaných odpovědělo ano, 38,27% (31) dotazovaných odpovědělo spíše ano, 35,8% (29) dotazovaných odpovědělo spíše ne a 3,71% (3) dotazovaných odpovědělo ne.

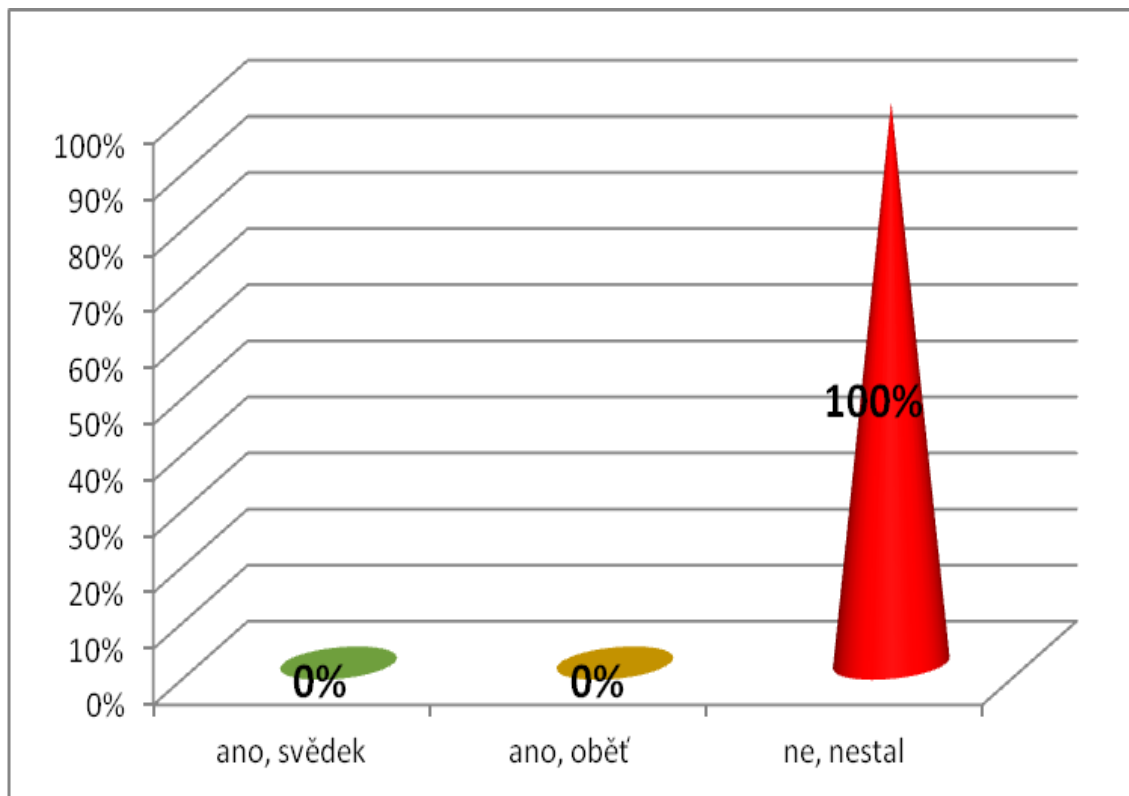
Graf 13: Vyjádření respondentů, zda v nich přístup příslušníků PČR vyvolal důvěru



Zdroj: Vlastní výzkum

Dalším dotazem kladeným na respondenty bylo, zda se již někdy v minulosti stali obětí nebo svědkem korupčního jednání příslušníka PČR. V této polootevřené otázce 100% (280) dotazovaných uvedlo, že se nikdy nestali svědky ani oběťmi korupčního jednání.

Graf 14: Vyjádření respondentů, zda se někdy stali obětmi nebo svědky korupčního jednání ze strany příslušníka PČR



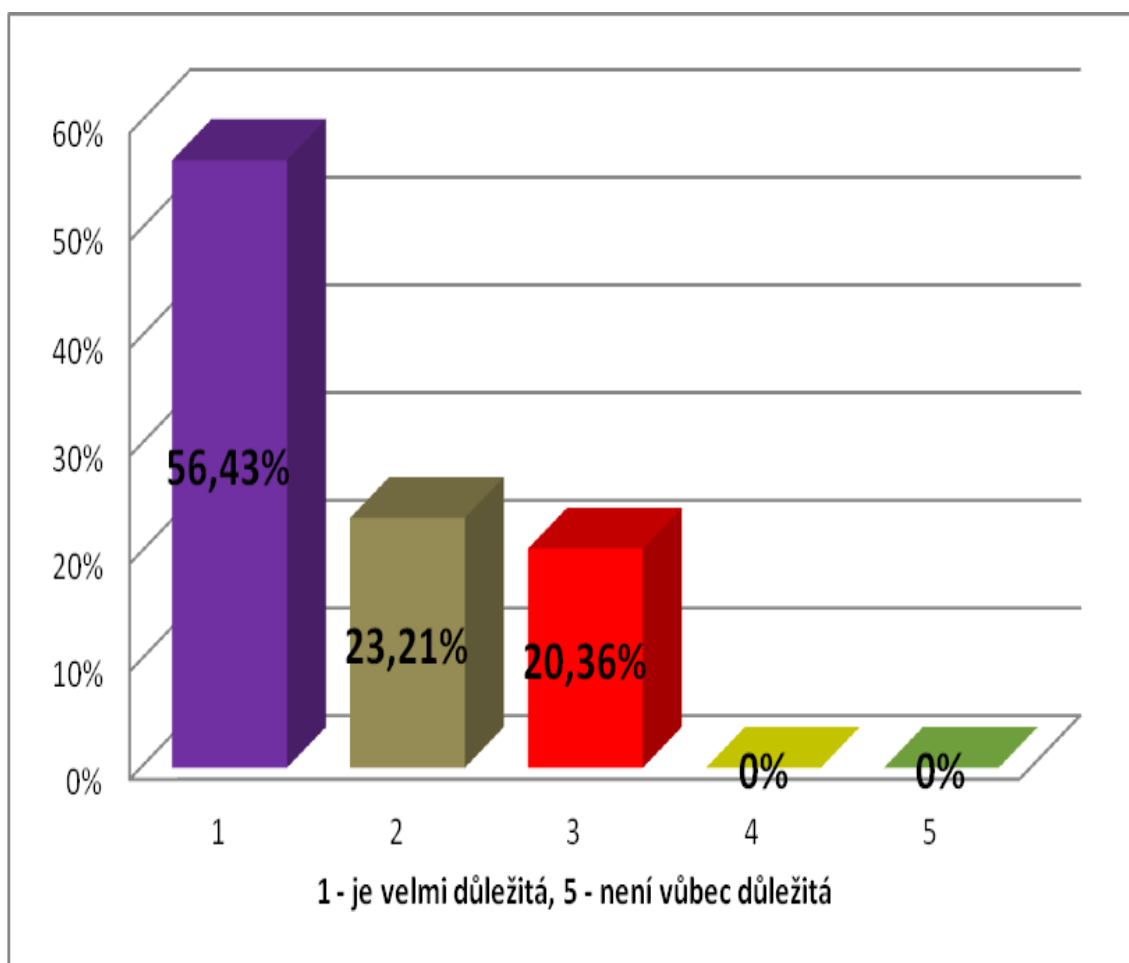
Zdroj: Vlastní výzkum

K výše uvedené otázce byla doplněna navazující otázka, kdy měli respondenti odpovědět, zda v případě situace, kdy byli obětmi nebo svědky korupčního jednání, oznámili toto jednání příslušným kontrolním orgánům PČR, jakým je v dnešní době GIBS (Generální inspekce bezpečnostních sborů). Vzhledem k tomu, že v předchozí otázce všichni respondenti shodně uvedli, že se nikdy neocitli v takové situaci, tudíž nikdo z nich na tuto otázku neodpovídal, nepřikládám ani graf znázorňující výsledky této výzkumné otázky.

V závěrečné otázce se opět objevila škála, na které měli respondenti vyjádřit, jak je dle jejich názoru důležitá přítomnost PČR na území Českých Budějovic. Svůj názor mohli vyjádřit na stupnici 1 – 5, kdy označením možnosti 1 sdělili, že přítomnost PČR

je velmi důležitá. Oproti tomuto označením možnosti 5 sdělili, že přítomnost PČR není vůbec důležitá. Na tuto otázku odpovědělo označením možnosti 1 na škále 56,43% (158) dotazovaných, označením možnosti 2 na škále odpovědělo 23,21% (65) dotazovaných a označením možnosti 3 na škále odpovědělo 20,36% (57) dotazovaných. Možnosti 4 a 5 na škále žádný z respondentů neoznačil.

Graf 15: Důležitost přítomnosti PČR na území Českých Budějovic



Zdroj: Vlastní výzkum

5. Diskuze

V dnešní době je kladen velký důraz na to, jak Policie České republiky (dále PČR) funguje a veškerá její činnost je silně medializována. Toto klade velké nároky na jednotlivé příslušníky PČR, kteří jsou v každodenním kontaktu s veřejností a jsou pod jejím drobnohledem. Z vlastní zkušenosti a zkušenosti kolegů mohu potvrdit, že veřejnost si všímá veškerých detailů osoby policisty, a to od ustrojení a upravenosti policisty počínaje, přes jeho komunikační schopnosti a dovednosti, až k samotnému způsobu chování, jeho zdvořilosti a ochotě řešit občanův problém, či zodpovědnosti přístupu k plnění svých služebních povinností. Ze své praxe mohu uvést, že nároky kladené na policisty jsou ze strany veřejnosti vysoké a míra akceptace jakéhokoliv odklonu od představ veřejnosti o řádném chování policistů je nízká, což dokládají i časté stížnosti na jednání příslušníků PČR. Bohužel, ne každý policista je skutečným profesionálem a nepřispívá svým chováním vůči veřejnosti k dobrému jménu PČR.

Veškerá výše uvedená tvrzení mě motivovala k hlubšímu nahlédnutí do problematiky činnosti PČR a následně tyto informace konfrontovat s názory občanů Českých Budějovic. Cílem práce bylo tedy zmapovat veřejné mínění o činnosti Policie České republiky u obyvatel Českých Budějovic, kdy k tomuto byl použit kvantitativní výzkum. Pro sběr primárních dat jsem zvolil metodou dotazování, techniku dotazník.

Dotazník obsahoval celkem 16 otázek. První 4 otázky byly zaměřeny na identifikační znaky respondenta. Tyto otázky se týkaly věku, pohlaví, bydliště a nejvyššího dosaženého vzdělání. Ostatní otázky byly zaměřeny na zjištění spokojenosti respondentů s činností PČR, kdy tyto otázky zjišťovaly vliv médií na názor respondentů o činnosti PČR, dále se zabývaly osobním jednáním respondentů s příslušníky PČR a následné hodnocení těchto situací respondenty. Dotazník byl kombinací 9 uzavřených otázek (otázky č. 1, 2, 4, 5, 5a, 7, 9, 10b, 11a), 5 polootevřených otázek (otázky č. 3, 6, 10, 10a, 11). V dotazníku bylo dále využito 2 otázek formou škály (otázky č. 8, 12). Do výzkumu byli zařazeni respondenti různých věkových kategorií, které byly rozděleny do pěti intervalových skupin, a to 1. kategorie 18-30 let, 2. kategorie 31-40 let, 3. kategorie

41-50 let, 4. kategorie 51-60 let a 5. kategorie 61-65 let. Všechny kategorie měly stejné početní zastoupení, aby bylo možno relevantně porovnat názory jednotlivých věkových skupin. Dotazníků bylo celkem distribuováno 400, kdy jsem byl sám velmi překvapen vysokou mírou návratnosti, která činila 80,75%, což se rovná 323 vráceným dotazníkům. Dotazníky, které nebyly zahrnuty do výzkumu, byly vyřazeny z důvodu, že respondent nebyl obyvatelem Českých Budějovic, neodpověděl na některou z otázek, popř. odpověděl na doplňující otázku, na kterou vzhledem k odpovědi na předchozí otázku odpovídat neměl. Dále byly vyřazeny dotazníky, které se z určité lokality nebo věkové skupiny vrátili ve větším počtu. Nakonec tedy bylo použito pro tuto práci 280 dotazníků.

Z celkového počtu 100% (280) respondentů bylo do výzkumu zařazeno rovnoměrné zastoupení 50% (140) žen 50% (140) mužů (viz graf 1).

Z celkového souboru 100% (280) respondentů bylo v kategorii 18-30 let zaznamenáno 20% (56) dotazovaných, ve věkové kategorii 31-40 let zaznamenáno 20% (56) respondentů, ve věkové kategorii 41-50 let zaznamenáno 20% (56) respondentů, ve věkové kategorii 51-60 let zaznamenáno 20% (56) respondentů a ve věkové kategorii 61-65 let zaznamenáno také 20% (56) respondentů (viz graf 2).

Výzkumný soubor tvoří 14,28 % (40) obyvatel ze sídliště Máj, 14,28 % (40) obyvatel ze sídliště Šumava, 14,28% (40) obyvatel ze sídliště Vltava, 14,28% (40) obyvatel z Pražského předměstí, 14,28% (40) obyvatel středu města a z Rožnova, 14,28% (40) obyvatel ze Suchého Vrbného a Vráta, 14,28% (40) obyvatel z Nových Hodějovic (viz graf 3).

Z celkového počtu 100% (280) respondentů se ukázalo, že 0,36% (1) dotázaných nedosáhlo žádného vzdělání, 3,57% (10) dotázaných dosáhlo základního vzdělání, 21,07% (59) dotázaných dosáhlo středního odborného vzdělání, 57,14% (160) dotázaných dosáhlo středoškolského vzdělání s maturitou, 4,64% (13) dotázaných dosáhlo vyššího odborného vzdělání a 13,21% (37) dotázaných dosáhlo vysokoškolského vzdělání (viz graf 4).

Z celkového souboru uvedlo 14,28% (40) dotazovaných, že s příslušníkem PČR jednali pouze jednou, 46,08% (129) dotazovaných odpovědělo, že s příslušníkem PČR

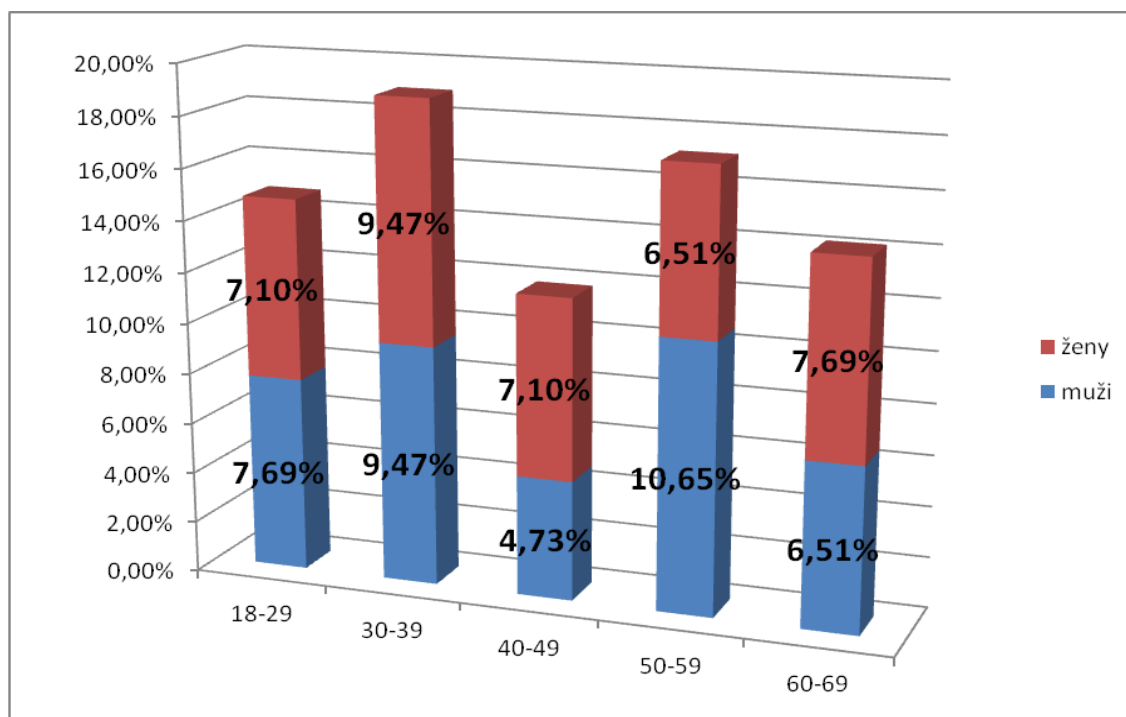
jednalo více, než jednou a 39,64% (111) dotazovaných odpovědělo, že nikdy s příslušníkem PČR nejednali (viz graf 5).

Při zjišťování, zda některý z respondentů již v minulosti jednou nebo vícekrát jednal s příslušníkem PČR, odpovědělo ze 100% (280) dotazovaných 60,36% (169) respondentů, že alespoň jednou jednali s příslušníkem PČR. Z těchto respondentů uvedlo 19,53% (33) dotazovaných, že byli vždy spokojeni s jednáním policisty, 57,39% (97) bylo většinou spokojených, 20,71% (35) bylo většinou nespokojených a 2,37% (4) dotazovaných bylo vždy nespokojených (viz graf 6). Na základě celorepublikového výzkumu veřejného mínění z roku 2007, který si nechalo vypracovat Policejní prezidium ČR, bylo mimo jiné zjišťováno, jak jsou obyvatelé ČR celkově spokojeni s činností PČR, kdy na základě tohoto výzkumu uvedlo 11% dotazovaných, že bylo velmi spokojených a 61% dotazovaných uvedlo, že byli spokojeni (28). Pokud tedy porovnáme výsledky získané v rámci výzkumu této práce, můžeme říci, že obyvatelé Českých Budějovic jsou ve větší míře spokojeni s jednáním příslušníků PČR, než ukazovaly výsledky výzkumu Policejního prezidia ČR v Jihočeském kraji v roce 2007.

Mezi 169 respondenty, kteří v minulosti již alespoň jednou jednali s příslušníkem PČR, se vyjádřilo ke spokojenosti s mírou profesionality příslušníků PČR 47,93% (81) žen a 52,07% (88) mužů. Ve věkové kategorii od 30-39 let bylo zaznamenáno nejvíce odpovědí, kdy respondenti odpověděli, že byli vždy spokojeni s mírou profesionality příslušníků PČR. Konkrétně se takto vyjádřilo 5,33% (9) respondentů, z toho 2,37% (4) žen a 2,96% (5) mužů. Nejméně odpovědí vždy spokojen bylo zaznamenáno ve věkové kategorii 40-49 let, kdy se takto vyjádřilo 2,37% (4) respondentů, z toho 1,78% (3) žen a 0,59% (1) mužů. Nejvíce zaznamenaných variant odpovědí, kdy respondenti odpověděli většinou spokojen se objevilo také ve věkové kategorii 30-39 let. Konkrétně takto odpovědělo 13,61% (23) dotazovaných, z toho 7,1% (12) žen a 6,51% (11) mužů. Nejméně zaznamenaných odpovědí většinou spokojen bylo zaznamenáno v kategorii 40-49 let, kdy takto odpovědělo 9,47% (16) respondentů, z toho 5,33% (9) žen a 4,14% (7) mužů. Nejvíce odpovědí s variantou většinou nespokojen bylo zaznamenáno ve věkové kategorii 18-29 let, kdy se takto vyjádřilo 5,92% respondentů, z toho 2,37% (5) žen a 3,55% (6) mužů. Nejméně odpovědí většinou nespokojen bylo naopak

zaznamenáno ve věkové kategorii 50-59 let, kdy se takto vyjádřilo 2,37% (4) respondentů, z toho 1,18% (2) žen a shodně také 1,18% (2) mužů. Poslední varianta, která zněla vždy nespokojen se objevila ve věkových kategoriích 18-29 let, kde takto odpověděl 1 muž (0,59%), dále ve věkové kategorii 40-49 let, kde takto odpověděl opět 1 muž (0,59%), ve věkové kategorii 50-59 let, kde takto odpověděla 1 žena (0,59%) a nakonec ve věkové kategorii 60-65 let, kde takto odpověděl také 1 muž (0,59%). Ve věkové kategorii 30-39 let variantu vždy nespokojen nezvolil žádný z respondentů. Při porovnání odpovědí, kdy respondenti hodnotili kladně míru profesionality příslušníků PČR, je na první pohled patrné, že s vyšším věkem neklesala míra spokojenosti respondentů. Nejvíce spokojeni byli respondenti z věkové skupiny 30-39 let, kdy se takto ze 169 respondentů vyjádřilo celkem 18,93% (32) respondentů. Oproti tomu nejméně spokojených bylo zaznamenáno ve věkové kategorii 40-49 let, a to 11,83% (20) respondentů (viz graf 16).

Graf 16: Vyjádření spokojenosti s mírou profesionality příslušníků PČR dle věkových kategorií



Zdroj: Vlastní výzkum

Z celkového počtu 100% (280) respondentů odpovědělo 82,86% (232) dotazovaných, že si jejich názor na činnost PČR utváří na základě vlastní osobní zkušenosti, 12,86% (36) dotazovaných, že se jejich názor opírá o zkušenost jiné osoby a 4,28% (12) dotazovaných odpovědělo, že jejich názor na činnost PČR nejvíce ovlivňuje televize (viz graf 7). Tato otázka byla zvolena cíleně a jsem si vědom, že má ilustrační charakter. Domnívám se totiž, že u běžné populace může docházet ke zkreslení pod vlivem médií, aniž by si to respondenti sami uvědomovali. Vycházím zde z předpokladu, který již v roce 1922 vyslovil Walter Lippmann (později se objevil v roce 1972 v článku McCombse a Shawa *The agenda-setting fiction of the mass media*, vydaném v časopise *Public Opinion Quarterly*), a je známá pod odborným termínem *agenda setting*, česky pak nastolování agendy. Mezi nejdůležitější důsledky nastolování agendy patří usměrňování, tj. zvýznamňování perspektiv, podle nichž se bude následně orientovat názor veřejnosti na veřejné osoby. Média nastolují veřejnosti její agendu – konstruují vlastní realitu, říkají, o čem má veřejnost přemýšlet a čeho si má všimnout. Tento proces je obzvláště patrný u řady témat, a samozřejmě pak u takových, která apelují na lidské emoce a základní hodnoty. Maxwell McCombs přímo upozorňuje na fakt, jaké události se mohou stát tématem zpravodajství anebo tématem publicistiky, a proč v nich tak často dominují témata s kriminálním podtextem: *„Stručně řečeno, obavy veřejnosti ze zločinnosti a její zájem o zločinnost jako společenský problém jsou mnohem více spjaté s mediální agendou než s realitou zločinnosti v okolí, v metropolitní oblasti či v celé zemi.“ (13 s. 60).*

Z celkového počtu 100% (280) respondentů, 4,29% (12) dotazovaných uvedlo, že masmédia zcela objektivně a nezaujatě zobrazují činnost PČR. 18,57% (52) dotazovaných uvedlo, že spíše ano, 59,28% (166) dotazovaných odpovědělo spíše ne a 17,86% (50) dotazovaných odpovědělo, že masmédia nezobrazují objektivně a nezaujatě činnost PČR (viz graf 8).

Při posuzování bezpečnosti lokality bydliště uvedlo z celkových 100% (280) respondentů 11,79% (33) dotazovaných, že lokalitu svého bydliště považují za zcela bezpečnou, 31,79% (89) dotazovaných ji považuje za spíše bezpečnou, 38,21% (107) dotazovaných nepovažuje lokalitu svého bydliště za bezpečnou, ani nebezpečnou.

K otázce se vyjádřili neutrálním hodnocením. 12,5% (35) dotazovaných považuje lokalitu svého bydliště za spíše nebezpečnou a 5,71% (16) dotazovaných ji považuje za velmi nebezpečnou (viz graf 9). Z výzkumu dále vyplývá, že nejmenší pocit bezpečí v lokalitě pociťují obyvatelé sídliště Máj, kde žádný z obyvatel této lokality nepovažuje sídliště Máj jako zcela bezpečnou lokalitu. Oproti tomu se v této, jako v jediné lokalitě v Českých Budějovicích, objevil názor považující lokalitu za zcela nebezpečnou. V tomto případě se z celkového počtu 40 dotazovaných z této lokality, kteří tvořili 14,28% ze zkoumaného vzorku, vyjádřilo 40% (16) respondentů tak, že považuje sídliště Máj za zcela nebezpečnou lokalitu. Oproti tomu, za nejbezpečnější lokalitu je dle vyjádření respondentů považována oblast Suchého Vrbného, kde z celkového počtu 40 dotazovaných z této lokality, kteří tvořili také 14,28% ze zkoumaného vzorku, se vyjádřilo 30% (12) dotazovaných, že jejich lokalita je zcela bezpečná a 50% (20) dotazovaných uvedlo, že lokalita Suché Vrbné je spíše bezpečná.

Vzhledem k tomu, že pocit v bezpečí v lokalitě bydliště je pro každého občana důležitým faktorem, který se odráží v kvalitě bydlení, bylo nejen pro tento výzkum důležité získat informace o pocitu bezpečí lokality, ale také zjistit, zda respondenti přikládají míru bezpečnosti činnosti PČR. Je pravda, že konkrétně v Českých Budějovicích se na tomto budou podílet v menší míře hlídky obvodních oddělení, ale hlavně bude v tomto procesu figurovat Oddělení hlídkové služby, jehož hlavním úkolem je okamžitá ochrana veřejného pořádku při jeho narušení a předcházení, zabraňování a odhalování trestné činnosti (3). Z celkového počtu 100% (280) dotazovaných uvedlo 13,57% (38) dotazovaných, že PČR je přímo zodpovědná za bezpečnost v jejich lokalitě, 35% (98) dotazovaných odpovědělo, že je spíše zodpovědná, 34,29% (96) dotazovaných odpovědělo, že spíše není zodpovědná a 17,14% (48) dotazovaných odpovědělo, že PČR není přímo zodpovědná za bezpečnost v jejich lokalitě (viz graf 10). Tato otázka byla podrobněji analyzována, protože se v ní určitým způsobem odráží mínění o činnosti PČR. Nejvíce odpovědí, kdy respondenti uvedli ano, tzn. že PČR je přímo zodpovědná za bezpečnost v lokalitě jejich bydliště, bylo zaznamenáno ve věkové kategorii 40-49 let, kdy takto odpovědělo 3,57% (10) respondentů, z toho 1,07% (3) žen a 2,5% (7) mužů. Nejméně těchto odpovědí se

objevilo ve věkové kategorii 18-29 let, kdy takto odpovědělo 2,14% (6) respondentů, z toho 0,36% (1) žen a 1,79% (5) mužů. Co se týká odpovědi spíše ano, tak nejvíce odpovědi bylo zaznamenáno ve věkové kategorii 40-49 let a zároveň ve věkové kategorii 60-65 let. Zde bylo shodně zaznamenáno 7,5% (21) odpovědí. Ve věkové kategorii 40-49 let se dle pohlaví takto vyjádřilo 4,64% (13) žen a 2,86% (8) mužů. Oproti tomu ve věkové kategorii byl poměr odpovědí dle pohlaví 3,93% (11) žen a 3,57% (10) mužů. Nejméně zaznamenaných odpovědí spíše ano bylo získáno ve věkové kategorii 50-59 let, kdy takto odpovědělo 6,43% (18) respondentů, z toho 3,57% (10) žen a 2,86% (8) mužů. To, že PČR spíše není odpovědná za lokalitu bydliště, se domnívá nejvíce respondentů z věkové kategorie 18-29 let, kde bylo zaznamenáno 7,86% (22) odpovědí, z toho 3,21% (9) žen a 4,64% (13) mužů. Nejméně těchto odpovědí bylo zaznamenáno ve věkové kategorii 30-39 let, kde se takto vyjádřilo 6,07% (17) respondentů, z toho 3,21% (9) žen a 2,86% (8) mužů. Poslední odpověď, která uvádí, že PČR nenese přímou zodpovědnost za bezpečnost v lokalitě bydliště zvolilo nejvíce respondentů ve věkové kategorii 30-39 let, kdy takto odpovědělo 4,64% (13) dotazovaných, z toho 2,86% (8) žen a 1,79% (5) mužů. Nejméně těchto odpovědí bylo zaznamenáno ve věkové kategorii 40-49 let, kde se takto vyjádřilo 2,5% (7) dotazovaných, z toho 2,14% (6) žen a 0,36% (1) mužů. Co se týká hodnocení této otázky v rámci lokalit, bylo zajímavé porovnat výsledky s předchozí otázkou, kde za nejbezpečnější lokalitu bylo vyhodnoceno Suché Vrbné a nejnebezpečnější lokalitu bylo vyhodnoceno sídliště Máj. Právě porovnání s předchozí otázkou je zajímavé, protože v této otázce uvedlo ze 40 obyvatel sídliště Máj 20% (8) respondentů, že PČR je přímo zodpovědná za bezpečnost na sídlišti Máj a 60% (24) respondentů uvedlo, že PČR nese větší míru zodpovědnosti na bezpečnosti na sídlišti Máj. Z tohoto lze usuzovat v podstatě negativní postoj vůči činnosti PČR v této lokalitě a velkou míru zodpovědnosti PČR na její nízké míře bezpečnosti. Oproti tomu Suché Vrbné, které bylo hodnoceno jako nejbezpečnější lokalita v Českých Budějovicích, se na základě této otázky projevilo jako bezpečné v přímé souvislosti s kvalitní prací PČR, vzhledem k tomu, že 50% (20) respondentů uvedlo, že právě PČR je přímo zodpovědná za bezpečnost této lokality.

U zkoumaného vzorku 100% (280) respondentů bylo důležité zjistit, zda se v minulosti stali oběťmi jakéhokoliv protiprávního jednání, vzhledem k tomu, že viktimizace každého z nás se může výrazně projevit v dalším životě. Je ovšem samozřejmé, že velmi záleží na míře společenské škodlivosti jednání, jehož jsme se stali obětí a také naše schopnost vyrovnání se s celou situací. Z výše uvedeného počtu respondentů odpovědělo 70% (196) dotazovaných ne, 3,21% (9) dotazovaných odpovědělo, že bylo fyzicky napadeno, 25% (70) dotazovaných uvedlo, že bylo okradeno, 0,36% (1) dotazovaných uvedlo, že bylo oloupeno, 0,36% (1) dotazovaných uvedlo, že bylo podvedeno a 1,07% (3) dotazovaných uvedlo, že jim způsobena škoda na majetku (viz graf 11). Zde je patrné, že majetková trestná činnost bezkonkurenčně vede, a to v podobě krádeží. Na druhém místě je počet obětí fyzického napadení. Ze své praxe mohu říci, že v dnešní době skutečně sám mohu potvrdit nárůst fyzických napadení, kdy se ve velké míře jedná o napadení bezdůvodná. Samozřejmě jsem i v této otázce počítal s určitou latencí, kdy někteří respondenti nebudou chtít odpovědět upřímně na otázku, a to zejména z důvodu, kdy při vracení dotazníků, by i přes anonymitu těchto dotazníků, bylo možné identifikovat respondenta. Je tedy možné, že žádný z respondentů se nestal obětí závažnějších trestných činů (loupež, znásilnění). Je ale také stejně tak možné, že se některý z respondentů obětí takového jednání stal, ale stydí se za to, popř. je mu nepříjemné tyto skutečnosti, i přes anonymní sběr dat, sdělit. Vzhledem k tomu, že krádež byla bezkonkurenčně nejvíce zastoupena mezi odpověďmi respondentů, uvádím četnost krádeží, kdy nejvíce obětí krádeží pochází z lokality sídliště Máj, kde se obětí stalo 6,43% (18) respondentů. Oproti tomu nejméně obětí krádeže pochází z Nových Hodějovic, kde se takto vyjádřilo 1,79% (5) respondentů. Tento fakt ovšem věrohodně neprokazuje to, že tyto výsledky jsou přímo závislé na bezpečnosti jednotlivých lokalit, protože respondenti, kteří uvedli, že byli okradeni, se nemuseli nutně stát oběťmi ve své lokalitě bydliště.

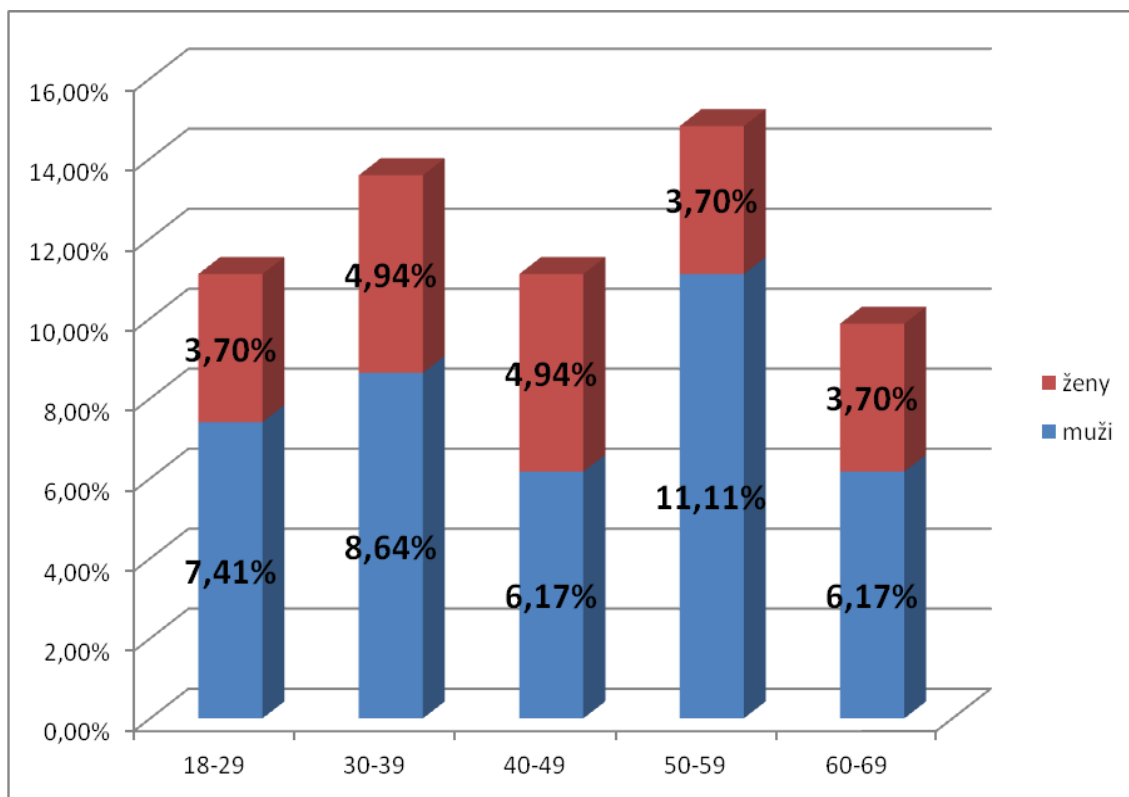
K této otázce se vázala následující, kde celkového počtu 100% (280) respondentů odpovídalo jen 30% (84) respondentů, kteří se stali obětí trestné činnosti a v této otázce měli uvést, zda toto ohlásili na PČR nebo zda toto nehlásili a proč. Z těchto respondentů odpovědělo 69,05% (58) dotazovaných, že výše uvedené jednání telefonicky ohlásili na

linku 158. Osobně na místně příslušné Obvodní oddělení PČR se obrátilo 27,38% (23) dotazovaných. Ostatní již toto jednání nikam nehlásili, kdy 2,38% (2) dotazovaných uvedlo, že to nepovažovali za důležité, 1,19% (1) dotazovaných uvedlo, že nechtěli mít zbytečné problémy (viz. graf 12). Nikdo z dotazovaných nevybral možnost, že nemá důvěru v PČR, ani si nikdo nezvolil jinou alternativu, kterou měli respondenti možnost vypsát. Tyto výsledky jsou vcelku uspokojujivé, protože převážná většina poškozených respondentů jednání, jehož se stali obětí, oznámila. Toto koreluje i s výzkumem Policejního prezidia ČR z roku, kde drtivá většina dotazovaných uvedla, že protiprávní jednání nahlásila a z toho necelých 70% respondentů na linku 158, což v podstatě odpovídá i údajům zjištěnému výzkumem v rámci této práce (28).

Ti respondenti, kteří uvedli, že protiprávní jednání, jehož se stali obětí, hlásili buď na linku 158 nebo osobně na místně příslušné Obvodní oddělení PČR, se následně vyjadřovali k pocitu důvěry vůči příslušníkům PČR a zda na základě jejich přístupu k věci cítili zájem o její řešení. Zde z celkového počtu 100% (280) dotazovaných odpovídalo 29,93% (81) dotazovaných. 22,22% (18) dotazovaných odpovědělo ano, 38,27% (31) dotazovaných odpovědělo spíše ano, 35,8% (29) dotazovaných odpovědělo spíše ne a 3,71% (3) dotazovaných odpovědělo ne (viz. graf 13). Pokud se na odpovědi na otázku podíváme dle věkových kategorií, zjistíme, že nejvíce odpovědí, kdy respondenti uvedli, že přístup policistů v nich vyvolal důvěru, kdy měli pocit, že jim mohou důvěřovat, byl zaznamenán ve věkové kategorii 50-59 let. Zde z celkového počtu 81 respondentů odpovídajících na tuto otázku, právě v této kategorii odpověď ano zvolilo 6,17% (5) respondentů, z toho 2,47% (2) žen a 3,7% (3) mužů. Nejméně odpovědí bylo shodně získáno z věkových skupin 30-39 let 40-49 let, 60-65 let, kde takto v každé věkové kategorii odpovědělo 3,7% (3) respondentů. V kategorii 30-39 let takto odpovědělo 1,23% (1) žen a 2,47% (2) mužů, v kategorii 40-49 let takto odpovědělo 2,47% (2) žen a 1,23% (1) mužů a v kategorii 60-65 let takto odpovědělo 1,23% (1) žen a 2,47% (2) mužů. Nejvíce odpovědí spíše ano bylo zaznamenáno u respondentů ve věkové kategorii 30-39 let, kdy tuto odpověď zvolilo 9,88% (8) respondentů, z toho 3,7% (3) žen a 6,17% (5) mužů. Nejméně těchto odpovědí se shodně objevilo ve věkových kategoriích 18-29 let a 60-65 let, kde v každé věkové

kategorii bylo zaznamenáno 6,17% (5) odpovědí. V kategorii 18-29 let takto odpovědělo 1,23% (1) žen a 4,94% (4) mužů a v kategorii 60-65 let takto odpovědělo 2,47% (2) žen a 3,7% (3) mužů. Nejvíce respondentů, ve kterých přístup příslušníků PČR spíše nevyvolal pocit důvěry bylo nejvíce ve věkové kategorii 30-39 let, kdy takto odpovědělo 11,11% (9) respondentů, z toho 8,64% (7) žen a 2,47% (2) mužů. Nejméně těchto odpovědí bylo zaznamenáno ve věkové kategorii 50-59 let, kde takto odpovědělo 4,94% (4) respondenti, z toho 3,7% (3) žen a 1,23% (1) mužů. Poslední možnou odpovědí byla varianta, kdy respondenti tímto vyjádřili to, že přístup příslušníků PČR v nich nevyvolal pocit důvěry. Nejvíce odpovědí ne bylo shodně zaznamenáno ve věkových skupinách 18-29 let, 40-49 let a 60-65 let, kdy takto odpovědělo z každé kategorie 1,23% (1) respondentů a ve všech případech se takto vyjádřili jen muži. V kategorii 30-39 let a 50-59 let tuto odpověď nevyužil žádný z respondentů. Pokud se na výsledky tohoto dotazu podíváme z hlediska lokalit, zjistíme že na sídlišti Máj, kde bylo nahlášeno na PČR 27,16% (22) skutků z celkových 81 nahlášených. Respondenti, kteří zde nahlásili protiprávní jednání byli ve větší míře spíše nespokojeni, kdy tuto variantu zvolilo 17,28% (14) respondentů a 9,88% (8) respondentů bylo spíše spokojených. V tomto hledisku velmi vyčnívá oblast střed města a Rožnov, kde bylo celkem nahlášeno 14,81% (12) skutků, kdy respondenti z této oblasti, v drtivé většině oproti ostatním oblastem Českých Budějovic, odpověděli, že přístup příslušníků PČR v nich vyvolal pocit důvěry, a to celkem v 13,58% (11) případech a v 1,23% (1) případech volili variantu, že spíše ano. Při porovnání odpovědí, kdy respondenti hodnotili kladně přístup příslušníků PČR při oznámení protiprávního jednání, jehož se dotazovaní respondenti stali oběťmi, je patrné, že s vyšším věkem opět neklesala míra spokojenosti respondentů. Nejvíce spokojeni byli respondenti z věkové skupiny 50-59 let, kdy se takto ze 81 respondentů vyjádřilo celkem 14,81% (12) respondentů. Oproti tomu nejméně spokojených bylo zaznamenáno ve věkové kategorii 40-59 let, kdy se takto vyjádřilo 9,88% (8) respondentů (viz graf 17). Zajímavostí patrnou z tohoto grafu je fakt, že ve většině případů kladně hodnotili přístup příslušníků PČR muži, a to 39,5% (32) respondentů z celkových 81 odpovídajících respondentů. Oproti tomu z řad žen se takto vyjádřilo jen 20,98% (17) respondentek.

Graf 17: Vyjádření respondentů, zda v nich přístup příslušníků PČR vyvolal důvěru dle věkových kategorií



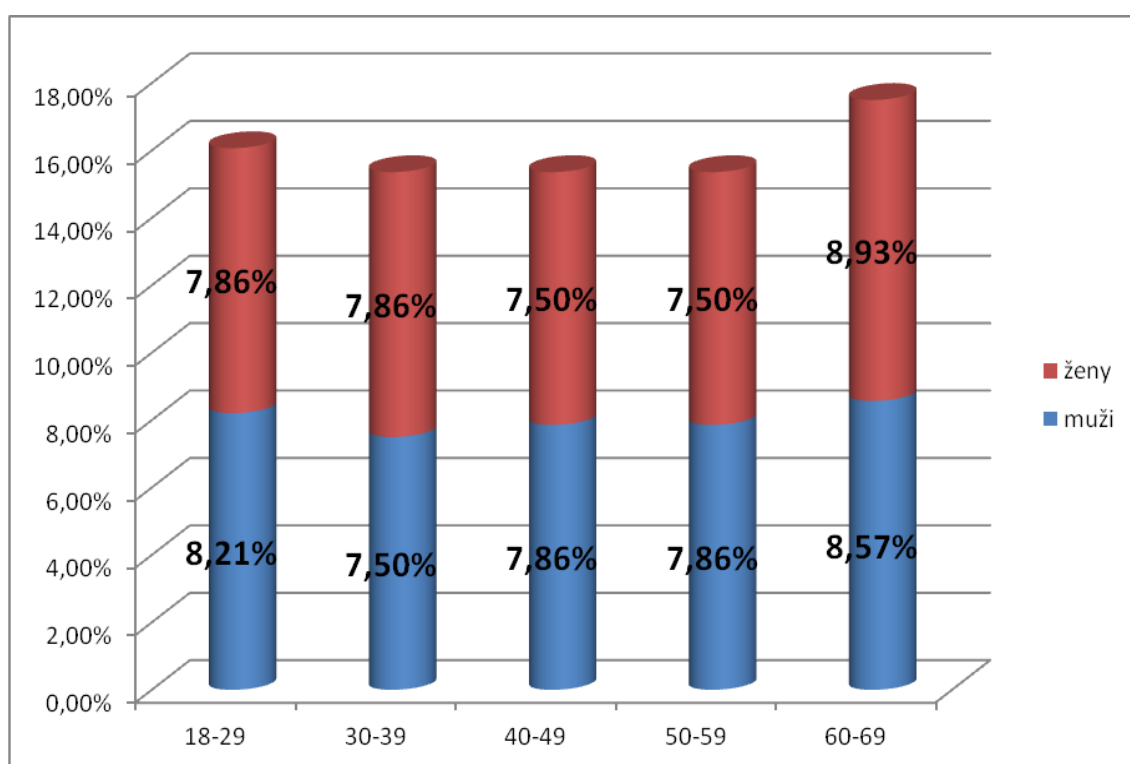
Zdroj: Vlastní výzkum

U zkoumaného vzorku 100% (280) respondentů bylo zjišťováno, zda se již někdy v minulosti stali obětí nebo svědkem korupčního jednání příslušníka PČR. Zde se naprosto jednoznačně všech 100% (280) dotazovaných vyjádřilo, že se nikdy nestali svědky ani obětmi korupčního jednání (viz. graf 14) a tudíž ani nic nehlásili ke kontrolním orgánům policie. Zde se opět můžeme domnívat, že buď respondenti skutečně odpovídali naprosto upřímně a takového jednání nikdy nebyli svědky nebo naopak se nechtějí o tuto informaci v rámci dotazníku podělit. Jedná se však pouze o domněnky, které nejsou nijak podloženy, proto pro tento výzkum je brán na zřetel fakt, že nikdo z respondentů nebyl v minulosti příslušníkem PČR provokován k nabízení úplatku a ani se nikdo z respondentů svědkem takovéto situace nestal.

V poslední otázce se opět mohli všech 100% (280) respondentů mohlo vyjádřit, jak je dle jejich názoru důležitá přítomnost PČR na území Českých Budějovic. Zde se 56,43% (158) dotazovaných vyjádřilo označením odpovědi, že přítomnost PČR je na území Českých Budějovic. 23,21% (65) dotazovaných uvedlo, že je spíše důležitá a 20,36% (57) dotazovaných uvedlo neutrální postoj, tedy je i není důležitá. Možnosti, že přítomnost PČR spíše není důležitá a vůbec není důležitá, nezvolil žádný z dotazovaných. Pokud se na tuto otázku podíváme z hlediska věkových skupin, z výzkumu vyšlo najevo, že pro věkové kategorie 30-39 let a 50-59 let je přítomnost PČR v Českých Budějovicích je velmi důležitá v největším zastoupení v porovnání s ostatními věkovými skupinami. Konkrétně tedy ve věkové skupině 30-39 let, z celkového počtu 100% (280) respondentů, takto odpovědělo v kategorii 11,79% (33) dotázaných, z toho 6,07% (17) žen a 5,71% (16) mužů. Ve věkové skupině 50-59 let takto shodně odpovědělo také 11,79% (33) respondentů, z toho 5,71% (16) žen a 6,07% (17) mužů. Naproti tomu, nejméně těchto odpovědí bylo zaznamenáno ve věkové kategorii 40-49 let, kde takto odpovědělo 10,36% (29) dotázaných, z toho 4,29% (12) žen a 6,07% (17) mužů. To, že je přítomnost PČR na území Českých Budějovic spíše důležitá, zvolili nejvíce dotázaní z věkové skupiny 60-65 let, kdy takto odpovědělo 6,07% (17) respondentů, z toho 2,14% (6) žen a 3,93% (11) mužů. Nejméně zaznamenaných odpovědí se vyskytlo shodně ve věkových kategoriích 30-39 let a 50-59 let. V kategorii 30-39 let takto odpovědělo 3,57% (10) respondentů, z toho 1,79% (5) žen a 1,79% (5) mužů. V kategorii 50-59 let takto odpovědělo také 3,57% (10) respondentů, z toho také 1,79% (5) žen a 1,79% (5) mužů. Neutrální postoj vůči přítomnosti PČR v Českých Budějovicích byl nejvíce zaznamenán shodně ve věkových kategoriích 40-49 let a 50-59 let. V kategorii 40-49 let takto odpovědělo 4,64% (13) respondentů, z toho 2,5% (7) žen a 2,14% (6) mužů. V kategorii 50-59 let takto shodně odpovědělo 4,64% (13) respondentů, z toho také 2,5% (7) žen a 2,14% (6) mužů. Oproti tomu nejméně odpovědí bylo zaznamenáno ve věkové kategorii 60-69 let, kdy takto odpovědělo 2,5% (7) respondentů, z toho 1,07% (3) žen a 1,43% (4) mužů. Z hlediska porovnání jednotlivých lokalit ve výzkumu je patrné, že důležitost přítomnosti PČR v Českých Budějovicích je prioritní pro obyvatele středu města a Rožnova, kde takto

odpovědělo absolutně nejvíce dotazovaných, a to konkrétně 12,14% (34) dotazovaných. Za nimi se potom řadí Nové Hodějovice, kde takto odpovědělo 8,57% (24) respondentů a poté Suché Vrbné a Vráto a také Pražské Předměstí, kde bylo zaznamenáno 7,14% (20) odpovědí od respondentů. Nejméně kladnou odpovědí využitou respondenty byl neutrální postoj. Záporné hodnocení nevyužil žádný z respondentů. Mezi neutrálními postoji bylo zaznamenáno nejvíce odpovědí od respondentů ze sídliště Šumava, a to celkem 7,14% (20) odpovědí. Při porovnání odpovědí, kdy respondenti kladně hodnotili důležitost přítomnosti příslušníků PČR na území Českých Budějovic je patrné, že ani v tomto vyjádření respondentů nebyl věk rozhodujícím faktorem. Ostatně nejspokojenější věkovou kategorií, paradoxně ve vztahu ke stanovené hypotéze, je kategorie 60-65 let, kde se takto vyjádřilo z celkových 100% (280) respondentů 17,5% (49) respondentů, z toho 8,57% (24) žen a 8,93% (25) mužů.

Graf 18: Důležitost přítomnosti PČR na území Českých Budějovic dle věkových kategorií



Zdroj: Vlastní výzkum

Na základě zjištěných výsledků o veřejném mínění lze říci, že na spokojenosti respondentů se nejvíce odrazila lokalita bydliště, kdy v pokojných lokalitách jako je např. Suché Vrbné a Vráto nebo Nové Hodějovice je v očích místních obyvatel PČR hodnocena vcelku kladně. Může to být právě dáno tím, že pokud jsou tyto lokality z hlediska kriminality klidnější, mohou se místní obyvatelé domnívat, že PČR zde funguje na vysoké úrovni. Z výsledků je tedy patrné, že celkové vnímání PČR nebylo nijak výrazně diferencováno z hlediska věku a pohlaví, pokud na výzkum nahlédneme z širšího hlediska. Toto je způsobeno právě životem v určité lokalitě, kde míra kriminality lidí ovlivňuje bez ohledu na pohlaví a věk. V podstatě tím chci říci, že v bezpečnější lokalitě může být v lidech vyvolán jakýsi pocit „růžových brýlí“, kdy se zde nic závažného neděje, tím pádem ani nejsou lidé v takovéto lokalitě přítomni zákrokům policistů a tím pádem se možná domnívají, že PČR zde svou práci zvládá. Opačným příkladem je pro českobudějovické obyvatele známé sídliště Máj, o kterém se dá říci, že je vyloučenou lokalitou v Českých Budějovicích. Zde je veřejné mínění o činnosti PČR na nízké úrovni. Opět to je dáno charakteristikou této lokality, na které se projevuje vyšší míra kriminality, a tím pádem i nižší spokojenost s činností PČR, kdy vzhledem k právě vyšší míře kriminality mohou místní obyvatelé nabýt dojmu, že PČR zde svou práci nezvládá a pak se tedy opět ve vyjádření názoru výrazně neprojeví věk ani pohlaví.

Výsledky dotazníkového šetření tak odpovídají na stanovenou hypotézu *Míra spokojenosti s činností PČR klesá v souvislosti se zvyšujícím se věkem*. Výzkum ukázal, že věk nehrál významnější roli v posuzování činnosti PČR a ani se nijak neodrazil v rozdílném veřejném mínění o činnosti PČR, čili hypotéza se nepotvrdila.

6. Závěr

Téma bakalářské práce se týká veřejného mínění o činnosti PČR u obyvatel Českých Budějovic. V dnešní době je činnost PČR velmi diskutovaným tématem, a to zejména v souvislosti s úspornými opatřeními a snižováním stavů v řadách policie. Tato doba klade na samotné policisty a vůbec PČR jako celek stále větší nároky, které bude do budoucna stále těžší naplňovat, právě vzhledem k finanční a personální situaci. Pokud skutečně budou naplněny prognózy o snížení stavu policistů, bude důležité o sníženou kvantitu zvýšit kvalitu samotných policistů, poskytovaných služeb a udržet funkční samotné zázemí PČR, aby úsporná opatření v minimální míře nebo v lepším případě vůbec nezpůsobila negativní dopad na vnitřní bezpečnost ČR.

Cílem této práce bylo zjistit, jaké je veřejné mínění o činnosti PČR u občanů Českých Budějovic a čím je toto mínění ovlivňováno. Dílčím cílem práce bylo zjistit, zda jsou občané Českých Budějovic ochotni důvěřovat příslušníkům PČR. V souvislosti s cílem práce byla také stanovena hypotéza, která byla na základě výzkumu v této práci vyvrácena. Vyšší věk u respondentů neznamenal klesající tendenci veřejného mínění o činnosti PČR. Na základě výzkumu bylo zjištěno, že obyvatelé Českých Budějovic mají v PČR stále ještě důvěru a jsou ochotni se v případě problémů svěřit do její péče.

Tato práce přináší informace o tom, co se nejvíce podílí na utváření názoru na činnost PČR. Práce může do určité míry přinést poznatky pro samotnou PČR na území Českých Budějovic, kdy na základě získaných výsledků může být v určitých ohledech zefektivněna její činnost nebo alespoň může být motivací k diskuzi o úpravě bezpečnostních opatřeních v jednotlivých lokalitách Českých Budějovic. Práce také přinesla v souvislosti s výše uvedenými řádky možné otázky, kterými by se PČR na území Českých Budějovic mohla do budoucna věnovat.

7. Seznam použitých zdrojů

Literatura:

1. ČESKO. MINISTERSTVO VNITRA. ODBOR PREVENCE KRIMINALITY MV. *Zkušenosti policistů z preventivní práce v České republice*. Praha: vydavatelství Themis v Praze, 1999. 110 s. ISBN 80-85821-78-8.
2. ČESKO. Zákon č. 273/2008 Sb. o Policii České republiky, v platném znění. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2009, částka 91, s. 4086-4116. ISSN 1211-1244
3. DALECKÝ, J., A. FILÁK, Z. CHMELA a D. ZÁMEK. *Vybrané problémy služby pořádkové policie*. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2009. 226 s. ISBN 978-80-7251-303-1.
4. DISMAN, M. *Jak se vyrábí sociologická znalost*. 3. vyd. Praha: Nakladatelství Karolinum v Praze, 2000. 374 s. ISBN 80-246-0139-7.
5. DUFKOVÁ, I., J. ZLÁMAL. *Policie a profesní etika se zaměřením na etický kodex Policie České republiky*. Praha: Střední policejní škola Ministerstva vnitra v Praze, 2005. 67 s. ISBN nevedeno.
6. FILÁK, Antonín a kolektiv. *Teoretické a právní aspekty pořádkové činnosti policie*. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2001. 93 s. ISBN 80-7251-074-6.
7. CHMELA, Zdeněk. *Management výkonných organizačních složek*. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2007. 88 s. ISBN 978-80-7251-259-1.
8. CHROMÝ, J. *Kriminalita páchaná na mládeži*. Praha: vydavatelství Linde v Praze, 2010. 239 s. ISBN 978-80-7201-825-3.
9. KUČHTA, Josef a kolektiv. *Kriminologie I.*. Brno: Masarykova univerzita v Brně – právnická fakulta, 1993. 132 s. ISBN 80-210-0616-1 (1. část)
10. KOLLÁRIK, Teodor. *Sociálna psychológia*. 1. vyd. Bratislava: Slovenské pedagogické nakladateľství v Bratislavě, 1993. 194 s. ISBN 80-08-01828-3.
11. MACEK, Pavel a kolektiv. *Bezpečnostní služby*. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 1997. 150 s. ISBN 8085981-57-2.

12. MACEK, Pavel a kolektiv. *Bezpečnostní služby*. 1. vyd. Praha: vydavatelství POLICE HISTORY v Praze, 2001. 196 s. ISBN 80-86477-03-7.
13. McCOMBS, Maxwel. *AGENDA SETTING: Nastolování agendy, masová média a veřejné mínění*. 1. vyd. Praha: Portál v Praze, 2009. 251 s. ISBN 978-80-7367-591-2
14. NESVADBA, Petr. *Policejní etika*. Plzeň: vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s. r. o. v Plzni, 2009. 315 s. ISBN 978-80-7380-195-3.
15. NĚMEC, Jiří. *Psychopatie a kriminalita*. Praha: vydavatelství a nakladatelství MV ČR Centurion v Praze, 1993. 71 s. ISBN 80-901121-7-X.
16. NOVOTNÝ, O., J. ZAPLETAL a kolektiv. *Základy kriminologie*. Praha: vydavatelství Karolinum v Praze, 1993. 137 s. ISBN 80-7066-821-0.
17. SLUŠNÝ, Jaromír. *Světové dějiny policie: Starověk*. 1. vyd. Praha: nakladatelství ORAC, s. r. o. v Praze, 2002. 363 s. ISBN 80-86199-42-8.
18. SHAPLANDOVÁ, J., P. WILES a P. WILCOXOVÁ. *Cílené snížení kriminality pro místní oblasti*. Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci v Praze, 1997. 119 s. ISBN 80-86008-29-0.
19. ŠTEFANOVIČ, J., J. GREISINGER. *Psychológia*. 2. vyd. Banská Bystrica: vydavatelství Osveta v Banské Bystrici, 1987. 328 s. ISBN neuvedeno.
20. TOMÁŠEK, Jan. *Úvod do kriminologie. Jak studovat zločin*. Praha: vydavatelství Grada v Praze, 2010. 216 s. ISBN 978-80-247-2982-4.
21. VOKUŠ, Jiří. *Policie České republiky*. Praha: Policejní prezidium České republiky v Praze, 2010. 84 s. ISBN 978-80-254-6098-6.
22. ZAPLETAL, J. *Prevence kriminality*. 2. přepracované vydání. Praha: Vydavatelství Policejní akademie České republiky v Praze, 2005. 108 s. ISBN 80-7251-200-5.
23. ZOUBKOVÁ, I., M. MOULISOVÁ. *Kriminologie a prevence kriminality*. Praha: Vydavatelství Armex Publishing, s.r.o. v Praze, 2004. 146 s. ISBN 80-86795-055.

Elektronické zdroje:

24. *Bezpečnost a prevence: Community policing* [online]. 2010 [cit. 2011-12-16]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/prevence-519728.aspx?q=Y2hudW09NA%3d%3d>.
25. *Bezpečnost a prevence: Prevence kriminality* [online]. 2010 [cit. 2011-12-16]. Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/prevence-519728.aspx?q=Y2hudW09Ng%3d%3d>
26. *Community policing: Co je to community policing?* [online]. 2010 [cit. 2011-12-16]. Dostupné z : <http://www.policie.cz/clanek/co-je-to-community-policing.aspx>.
27. *Etický kodex Policie České republiky* [online]. 2010 [cit. 2011-12-13]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/eticky-kodex-policie-ceske-republiky.aspx>.
28. *Ipsos tambor pro Policejní prezidium ČR: Spokojenost s prací Policie ČR – Výsledky za ČR a kraje* [online]. 2007 [cit. 2012-04-15]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/vyzkum-verejneho-mineni.aspx>.
29. *Koncepce prevence kriminality Jihočeského kraje na období 2009-11: JČ kraj* [online]. 2007 [cit. 2011-12-17] Dostupné z : [http://www.kraj-jihocesky.cz/index.php?par\[id_v\]=1460&par\[lang\]=CS](http://www.kraj-jihocesky.cz/index.php?par[id_v]=1460&par[lang]=CS)
30. KOZLOVÁ, L. *Výzkum v sociální oblasti* [online]. [cit. 2009-04-07]. Dostupné z: http://www.eamos.cz/amos/ksb/externi/ksb_305/index.htm
31. LANGER, I., O. MARTINŮ. *Reforma policie ČR: Služba v nových podmínkách* [online]. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, leden 2009 [cit. 2011-12-09]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/reforma-policie-cr-sluzba-v-novych-podminkach-191470.aspx>.
32. *O městě* [online]. 2009 [cit. 2012-04-20]. Dostupné z: <http://www.c-budejovice.cz/cz/mesto/o-meste/stranky/o-meste.aspx>.
33. *Policie České republiky – KŘP Jihočeského kraje* [online]. 2010 [cit. 2011-12-13]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/policie-ceske-republiky-krajske-reditelstvi-policie-jihoceskeho-kraje-uzemni-odbor-ceske-budejovice.aspx>.
34. *20 let Policie České republiky* [online]. 2010 [cit. 2011-12-12]. Dostupné z: <http://www.policie.cz/clanek/20-let-policie-ceske-republiky.aspx>.

8. Klíčová slova

Veřejné mínění

České Budějovice

Policie České republiky

Veřejný pořádek

Spokojenost

Kriminalita

Trestný čin

9. Přílohy

Příloha 1 (dotazník)

Dotazník

Dobrý den, obracím se na Vás s prosbou vyplnění následujícího dotazníku, který bude sloužit ke sběru dat pro mou bakalářskou práci. Tento dotazník je průzkumem veřejného mínění o činnosti Policie ČR u obyvatel Českých Budějovic, kdy se pokouším zjistit náhled veřejnosti na činnost Policie ČR a dále faktory, které tento náhled ovlivňují. Dotazník Vám zabere přibližně 5 minut a já Vám předem děkuji za Váš čas. V otázkách zvolte vždy jednu odpověď.

Evžen Pešek

student Zdravotně sociální fakulty
Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

1. Jakého jste pohlaví?

- Žena
- Muž

2. Do jaké věkové skupiny patříte?

- 18-30
- 31-40
- 41-50
- 51-60
- 61-65

3. Uveďte, v jaké lokalitě na území Českých Budějovicích bydlíte?

- Sídliště Máj
- Sídliště Šumava
- Sídliště Vltava
- Pražské předměstí
- Střed města + Rožnov
- Suché Vrbné +Vráto
- Nové Hodějovice
- Pokud jiná, uveďte.....

4. Jaká je Vaše výše dosaženého vzdělání?

- Bez vzdělání
- Základní
- Střední odborné
- Středoškolské s maturitou
- Vyšší odborné
- Vysokoškolské

5. Už jste někdy osobně jednal/a s příslušníkem Policie ČR (dopravní kontrola, jiná policejní kontrola, podání oznámení, apod.)?

- Ano, jednou
- Ano, vícekrát
- Ne (pokračujte otázkou č. 6)

5a. Jak jste byl/a spokojen s mírou profesionality příslušníka/příslušníků PČR?

- Vždy spokojen
- Většinou spokojen
- Většinou nespokojen
- Vždy nespokojen

6. Co nejvíce ovlivňuje Váš názor na činnost PČR?

- Vlastní osobní zkušenost
- Osobní zkušenost jiné osoby
- Televize
- Rozhlas
- Tištěná periodika
- Pokud jiné, uveďte:

7. Myslíte si, že masmédia objektivně zobrazují činnost Policie ČR? Myslím tím, vše, co souvisí s činností policie (jak PČR vede vyšetřování, jak pomáhá občanům, jak pátrá po osobách a věcech, jaká je její míra profesionality, korupční kauzy či zneužívání pravomoci příslušníků PČR). Vaše odpověď by měla vyjádřit, zda masmédia skutečně zobrazují výše uvedená kladná i záporná témata o činnosti PČR objektivním a nezaujatým pohledem.

- Ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Ne

8. Co se týká lokality Vašeho bydliště, myslíte si, že je bezpečná? Odpověď vyjádřete v tabulce pod otázkou zatržením či zvýrazněním daného okénka.

Zcela bezpečná					Velmi nebezpečná
1	2	3	4	5	

9. Myslíte si, že Policie ČR je přímo zodpovědná za míru bezpečnosti v lokalitě Vašeho bydliště?

- Ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Ne

10. Stal/a jste se již minulosti obětí jakéhokoliv protiprávního jednání (trestný čin, přestupek)?

- Ano. O jaký čin se jednalo - vypište:
.....
- Ne (pokračujte otázkou č. 11)

10a. Kam jste toto jednání, jehož jste byl/a obětí, ohlásil/a?

- Linka 158
- Místně příslušné obvodní oddělení PČR
- Nehlásil – uveďte důvod proč (poté pokračujte otázkou č.11):
 - Nepovažoval jsem to za důležité
 - Nemám v činnost PČR důvěru
 - Nechtěl jsem mít zbytečné problémy
 - Pokud jste měl jiný důvod, uveďte:

10b. Vyvolal ve Vás přístup příslušníků Policie ČR pocit, že jim můžete důvěřovat, můžete se svěřit se svým problémem do jejich péče a oni následně projevili snahu řešit Váš problém?

- Ano
- Spíše ano
- Spíše ne
- Ne

11. Stal/a jste se někdy v minulosti svědkem či obětí korupčního jednání ze strany příslušníka Policie ČR? Odpovězte, dle následujících možností. V případě více možností, označte příslušné možnosti a vypište dle Vaší konkrétní situace, o co se jednalo.

- Ano, stal jsem se obětí korupčního jednání-uveďte, o co se jednalo:
.....
- Ano, byl jsem svědkem korupčního jednání-uveďte, o co se jednalo:
.....
- Ne, neocitl jsem se nikdy v takové situaci (pokračujte otázkou č. 12)

11a. Oznámil/a jste korupční jednání příslušníka PČR na oddělení stížností Policie ČR, popř. přímo na Inspekci policie ČR (od 1. 1. 2012 Generální inspekce bezpečnostních složek).

- Ano
- Ne

12. V závěrečné otázce zkuste číselným ohodnocením vyjádřit důležitost přítomnosti Policie ČR na území Českých Budějovic.

Je velmi důležitá

Není vůbec důležitá

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---